שָׁלוֹם, יְלָדִים

בִּתְחִלַּת הַחֹפֶשׁ הַגָּדוֹל יָצְאָה יְדִידָתִי הַצְּעִירָה ש. (בְּכַוָּנָה אֵינֶנִּי כּוֹתֶבֶת אֶת שְׁמָהּ הַמָּלֵא) לִבְרֵכַת הַשְּׂחִיָּה בָּעִיר מְגוּרֶיהָ, יַחַד עִם חֲבֶרְתָּהּ הַטּוֹבָה.

ש. שׂוֹחָה הֵיטֵב וְנֶהֱנֵית לִצְלֹחַ אֶת הַבְּרֵכָה בִּתְנוּעוֹת קְצוּבוֹת, וּבְלִי לְהִשְׁתּוֹלֵל; כִּי מִי שֶׁיּוֹדֵעַ וְאוֹהֵב לִשְׂחוֹת בַּמַּיִם, נֶהֱנֶה גַּם מִשְּׂחִיָּה מְתוּנָה וּנְעִימָה.

עוֹד הַשְּׁתַּיִם שׂוֹחוֹת לַהֲנָאָתָן, וְהִנֵּה תָּפְסָה יָד גְּדוֹלָה וַחֲזָקָה בִּכְתֵפָהּ שֶׁל ש., וּבִתְנוּפָה עַזָּה הֵטִילָה אוֹתָהּ הַחוּצָה, אֶל שְׂפַת הָאֶבֶן שֶׁל הַבְּרֵכָה! אֲנִי מְסַפֶּרֶת לָכֶם מַעֲשֶׂה שֶׁהָיָה בֶּאֱמֶת, זֶה לֹא סִפּוּר שֶׁהִמְצֵאתִי!

ש. נֶחְבְּטָה בִּכְתֵפָהּ וְנֶאֶנְקָה מִכְּאֵבִים (וְגַם מֵעֶלְבּוֹן צוֹרֵב). מָה זֶה, שֶׁגָּדוֹל וְחָזָק יָכוֹל לַעֲשׂוֹת מַה שֶּׁהוּא רוֹצֶה לַקָּטָן וְהַחַלָּשׁ מִמֶּנּוּ?

הִיא הִבִּיטָה סְבִיבָהּ וְרָאֲתָה אֶת מַדְרִיךְ הַשְּׂחִיָּה מַבִּיט בָּהּ בְּכַעַס: „אַתְּ הִפְרַעַתְּ לִי בַּשִּׁעוּר, נִכְנַסְתְּ לִתְחוּם שֶׁלִּי" אָמַר לָהּ, „אָז זָרַקְתִּי אוֹתָךְ הַחוּצָה, שֶׁתִּלְמְדִי לָקַחַת" ש. לָמְדָה, וְעוֹד אֵיךְ. עֶצֶם הַבְּרִיחַ בִּכְתֵפָהּ נִשְׁבְּרָה וְהַחֹפֶשׁ הַגָּדוֹל שֶׁלָּהּ הָלַךְ לְאִבּוּד, כִּי הִיא כְּלוּאָה בְּגֶבֶס.

הַחֲבֵרָה הַטּוֹבָה הִזְעִיקָה אֶת הוֹרֶיהָ שֶׁל ש. וְהֵם כָּעֲסוּ מְאֹד עַל מַדְרִיךְ הַשְּׂחִיָּה, שֶׁצָּרִיךְ הָיָה לַעֲבֹר בְּעַצְמוֹ קוּרְס חִנּוּךְ וְהַדְרָכָה – אָמְנָם לֹא בִּשְׂחִיָּה, אֲבָל בְּהִתְנַהֲגוּת אֱנוֹשִׁית תְּקִינָה.

הַמַּדְרִיךְ אָמַר שֶׁהוּא מִצְטַעֵר, שֶׁלֹּא הִתְכַּוֵּן, אֲבָל כֻּלָּנוּ יוֹדְעִים שֶׁאָסוֹנוֹת גְּדוֹלִים קוֹרִים שֶׁלֹּא בְּכַוָּנָה, סְתָם מִתּוֹךְ אִי־הִתְחַשְּׁבוּת וְחֹסֶר זְהִירוּת. אִלּוּ בִּקֵּשׁ הַמַּדְרִיךְ יָפֶה – הַאִם לֹא הָיְתָה ש. נִזְהֶרֶת מִלְּהִכָּנֵס לִתְחוּם הַהַדְרָכָה שֶׁלּוֹ?

מִי שֶׁעוֹבֵד עִם צִבּוּר, בְּעִקָּר עִם יְלָדִים, צָרִיךְ לְהִתְכַּוֵּן בְּהֶחְלֵט לַעֲשׂוֹת נָכוֹן וְטוֹב בִּלְבַד, וְאִם „יָצָא לוֹ" רַע – עָלָיו לְכַפֵּר עַל כָּךְ.

מַזָּלָהּ שֶׁל ש., שֶׁהִיא אוֹהֶבֶת מְאֹד לִקְרֹא סְפָרִים וְכָךְ תְּבַלֶּה אֶת חֻפְשָׁתָהּ בְּטִיּוּלִים... בֵּין הַדַּפִּים. וּלְכֻלָּנוּ – שֶׁיִּהְיֶה מִקְרֶה זֶה אוֹת וְאַזְהָרָה לְהִתְנַהֲגוּת טוֹבָה וְנָאוֹתָה בֵּינֵינוּ לְבֵין עַצְמֵנוּ.

שֶׁלָּכֶם,

בינה אופק

מִי אָשֵׁם?

מֵאֵת חָנָן שַׁדְמִי

אֵינֶנִּי יוֹדֵעַ אֵיךְ וּמַדּוּעַ
כְּשֶׁהִקְרִיב בֵּינִי לְבֵין יוֹנִי פֶּרֶץ,
נָפַלְתִּי, וְנִתְקַלְתִּי בְּעֵץ הַתָּקוּעַ,
שֶׁנִּצָּב עַל הַדֶּרֶךְ שֶׁבָּהּ אֲנִי רָץ.

הַגִּידוּ אַתֶּם: הַאִם בִּי הָאָשָׁם
שֶׁהָעֵץ הַתָּקוּעַ נִצָּב דַּוְקָא שָׁם?

יוֹנִי לוֹמֵד עַל שְׂפַת הַיָּם

מֵאֵת עֲדוּלָה

לִתְמוּנָה סִפְהֶפִיָּה
זְרוֹעוֹת כְּמוֹ
חֲנֻכִּיָּה:
1... 3... 5... שְׁמוֹנָה...

זֶה יוֹנִי שֶׁאוֹתָן מוֹנֶה.

יוֹנִי בֶּן אַרְבַּע – לֹא עַצְלָן,
אַבָּא שֶׁל יוֹנִי – צוֹלְלָן.
אַבָּא לִמֵּד אוֹתוֹ לִמְנוֹת:
סַרְטָן, מְדוּזָה, דְּיוֹנוֹנוֹת...

אַבָּא לִמֵּד אוֹתוֹ צְבָעִים:
סָגֹל – סַרְטָן, שָׁחוֹר – סְלָעִים,
יָרֹק – אַצּוֹת, מְדוּזוֹת – תְּכֻלּוֹת.

יֵשׁ טוֹב מִזֶּה, אֲנִי שׁוֹאֶלֶת?!

גַּם חוֹף זוֹרֵחַ, מְלַקֵּק,
מַזְמִין לִכְתֹּב כְּמוֹ דַּף חָלָק.
יוֹנִי כּוֹתֵב, אַבָּא בּוֹדֵק...

וְאָז הַיָּם בָּא וּמוֹחֵק.

אוֹי, יָם כָּחֹל, אוֹי, יָם מָלוּחַ,
אַתָּה חוֹשֵׁב שֶׁחוֹל זֶה לוּחַ?
בְּמַטְלִיּוֹת שֶׁל מַלְמָלָה
אַתָּה מוֹחֵק מִלָּה מִלָּה...
וְשׁוּב כּוֹתְבִים מֵהַתְחָלָה:
צְפַרְדֵּעַ – צָב – צִפּוֹר – צוֹלְלָה...

יֵשׁ טוֹב מִזֶּה, אֲנִי שׁוֹאֶלֶת?!

מדבר. על בני־יהודה, על הטראומה שעבר בהפועל ת"א. תוקף את האינטרטוטו ואת העסקנים המעורבים יבוא זרים לליגה. דוביד – בעמוד 6

השם המלא: מנשה שמעונוב. קפטן ובלם מכבי תל־אביב. אחרי עזיבת אבי כהן, בעונת הנדידה של הכוכבים לאירופה בעמוד 7 (תצלום: יוסי רוט)

★ כדורסל: בלווי קיץ
★ זירת־חוץ: שילטון
★ לס על גומלסקי
★ פוסטר: לינטון טאונס

גם ניר לוין נסע למבחנים בבלגיה

מאת אבינעם פורת

ניר לוין, הלוצה של הפועל פ"ת, נחת בבריסל, למבחנים בליגה הבלגית. הוא החל להתאמן בקבוצת שארלרואה מן הליגה הראשונה, והוא גם יבחן בה, אך לא מן הנמנע כי במהלך שהותו בבלגיה, יבחן בעוד קבוצה.

הידיעה על המגעים בין לוין לליגה הבלגית, שנמשכו זמן רב, פורסמה עוד בחורף שעבר ב"ידיעות אחרונות". מועדונו, הפועל פ"ת, נתן לו את האישור להיבחן בבלגיה.

בחוזה שנחתם בין לוין, באמצעות פרקליטו עו"ד חנוך קינן, והפועל פ"ת, נכתב כי החלוץ שערך הופעה בינארצית אחת בשורות הנבחרת, יוכל להשתחרר לחו"ל תמורת 62.5 אלף דולר.

לוין יצא לבלגיה, לאחר שקיבל טלפון מסוכנו, ישראל מעוז.

דריקס יחכה היום להחלטת מולנבק

ראשי הקבוצה הבלגית מולנבק דחו ביום אחד את החלטתם בנוגע לרכישת חלוץ מכבי ת"א, אלי דריקס. ההחלטה הסופית תתקבל היום בערב או, לכל המאוחר, מחר, אחרי שיראו את דריקס שוב בפעולה.

דריקס אמר אתמול בשיחה מבלגיה שראשי מולנבק שאלו אותו האם הידיעה שגיורא שפיגל רוצה תמורתו 300 אלף דולר נכונה. "הם אמרו שזה סכום גבוה מדי, אבל אני מאמין שיהיה בסדר".

רוזנטל הפסיד למזרח גרמנים

רוני רוזנטל היה שלשום שותף להפסד קבוצתו, פ.צ. ברידז', לקבוצה מזרח-גרמנית. היה זה בטורניר בבוקרשט, שבו ניצחה בשלב המוקדם הקבוצה המזרח-גרמנית פרנקפורט על האודר, את ברידז' בשיעור 0:2.

הקבוצה הבלגית, שהיתה עדיין "שיכורה" מתצוגתה כשבת בקרקרדה הולנד, בה הביסה את סמפדוריה האיטלקית 2:6 (שני שערים של רוני), שיחקה הפעם בצורה מאכזבת.

אוחנה יחזור לאימונים מלאים בשבוע הבא

אלי אוחנה יוכל לחזור לאימונים מלאים רק בשבוע הבא. שלשום הוא נבדק אצל רופא מועדון מכלן, שהורה לו להמשיך באימוני-כושר קלים עד יום שני.

למרות שמאמן מכלן, אר רה-מוס, מאמין כי אלי יחזור לכושר במהירה, ברור כי החלוץ הירושלמי יאלץ לערוך מאבק נגד הזמן, כדי להיות מוכן לפתיחת הליגה בסוף-השבוע הבא.

סיני בשבת מול טורפדו מוסקבה

משה סיני "האדום" לשעבר, מהפועל ת"א, יתמודד מחרתיים נגד רוסים.

יהיה זה כאשר קבוצתו, כורן, תארח את טורפדו מוסקבה.

בימים האחרונים, ניכר שיפור בכושרו הגופני של סיני.

בגלייבטר יעלה אולי ליגה

נציגי קבוצה מהליגה הבלגית הראשונה, עקבו שלשום אחרי יכולתו של איל בגלייבטר, כאשר נבחן בשורות האסלט מהליגה השניה, מול נבחרת צ'כוסלובקיה.

במשחק שבו ניצחו הצ'כים, 1:2, הבקיע איל את השער לזכות האסלט.

אייל סיפר לחבריו, כי הוא מאמין שהתרשמו לטובה. זו אחת הסיבות שאינו ממהר לחתום עם האסלט.

שבתאי לוי (בתמונה עם בני דמותי) ערך אתמול אימון ראשון בהפועל צפרירים חולון. בינתיים אין כל סיכום בינו לקבוצה. שוער הפועל צפרירים, יעקב ביטרון, פנוי להצעות. זאת אחרי שהמו"מ עם ראשי האגודה שוב פוצץ אתמול. ביטרון נימצא כבר מספר ימים ברשימת-העברות ומורשה להתאמן בכל קבוצה. בעקבות פיצוץ המו"מ, הוא לא ייצא ביום ראשון הקרוב עם "צפרירים" למחנה אימונים במכון וינגייט

(כתב: זאב גולדשמיט; צילם: אברהם חסון)

מכנס ונתניה נפרדו

עודד: רציתי לחתום בקבוצה עד סוף הקריירה - נתניה לא מוכנה

מאת אבינעם פורת

עודד מכנס ומכבי נתניה - נפרדים שוב. אתמול, בצ־פוי, היה פיצוץ, מיד עם תחילת הפגישה בין פרקליטו של עודד, עו"ד ידין מכנס לנציגי מכבי נתניה. לאחר פגישה זאת הודיעו שני הצדדים כי עודד לא ישחק במכבי נתניה.

יצחק תשובה, סגן יו"ר מכבי נתניה, אמר: "עודד ואנחנו רחוקים כמזרח ממערב מבחינה כספית. חבל, משום שהיו ציפיות רבות בקרב האוהדים שלנו".

עודד רצה לחתום על חוזה עד לסוף הקריירה שלו. אתמול הוא אמר: "אותי אי־אפשר להציג כסחטן. כדי לסיים את הקריירה בנתניה, הייתי מוכן לשחק תמורת מעט כסף - אבל כנראה שמכבי נתניה לא רצתה בי".

במכבי נתניה טענו, לעומת זאת, כי הצעת עד סוף הקריירה לא הועלתה כלל בפניהם. הדרישות של עודד מלכתחילה, היו גבוהות.

לוקרן החתימה את טימומי

קבוצת הכדורגל הבלגית לוקרן, שבחנה את אייל בגלייבטר, והתעניינה במנשה שמעונוב, החתימה לבסוף השבוע את מוחמד טימומי, הקשר-כוכב של מארוקו במונדיאל.

טימומי, כדורגלן השנה באפריקה ב־1985, שיחק בעונה שעברה במורסיה הספרדית.

מנסדורף ניצח - מחכה לבראד גילברט

מאת חגי קרן-צבי וסוכנויות הידיעות

אלוף ישראל בטניס, עמוס מנסדורף, העפיל אתמול לשמינית הגמר בסטראטון מאונטן. לעומת זאת, נכשל ג'ימי קונורס בסיבוב הראשון.

מנסדורף גבר בסיבוב השני על מרטין לורנדו מקנדה - בסיבות ה־120 בעולם - 4:6, 6:7 (2:7 בשובר השיוויון).

הישראלי, המתבסס במקום ה־30 בעולם, יתמודד בוודאי עם בראד גילברט מארה"ב, שעמד לשחק עם בן ארצו שלבי קאנון.

עמוס ובראד עומדים על 1:1 במפגשים ביניהם. לפני כשנתיים ניצח גילברט בגמר ברמת-השרון - הראשון מהשניים בהם הוקצר האמריקני. אחרי כמה חודשים גמל לו עמוס בדרום-אפריקה.

גילברט, 17 בעולם, ניצח בשבוע שעבר את בוריס בקר בחצי הגמר בוושינגטון, אך נכנע בגמר ללנדל. הוא גבר על בן ארצו לארי סקוט 4:6, 0:6 בסיבוב ראשון.

לורנדו, שנוצח ע"י מנסדורף, נכנע ביוני לגלעד בלום בסיבוב השני בווימבלדון.

קונורס הורח 7:5, 7:5, ע"י גרג הולמס, שצלף 13 אסים.

אשתקד, בווימבלדון, עף ג'ימבו בפעם האחרונה בסיבוב ראשון.

בין יתר התוצאות: לנדל (צ'כיה) - פלור (ארה"ב) 4:6, 3:6; קראצמן (אוסטרליה) - מאסור (אוסטרליה) 6:1, 6:7, 3:17.

גילרדי יוכנס להעברות

שולי גילרדי, שוער הפועל ר"ג ונבחרת העתודה, יוכנס היום לרשימת-העברות. זאת, בגלל אי הסכמתו לתנאים שהוצעו לו ע"י הנהלת הקבוצה. ר"ג מוכנה להשאיל את השוער תמורת 40 אלף דולר לעונה. (יאיר גיפור)

בחירת מועמד הפועל ליו"ר ההתאחדות נדחתה ליום ראשון

מאת אבינעם פורת

יום ראשון הקרוב יהיה יום ההכרעות במרכז הפועל. בסיומו יבחר מועמד המרכז לתפקיד יו"ר ההתאחדות לכדורגל. ההערכה היא, שאם לא יחול שינוי, יהיה זה שאול סוורי שיבחר כדי להמשיך בקדנציה השניה שלו כיו"ר ההתאחדות.

אבל גם הערכה זו אינה מפרידה את המועמד האחר, חיים הכרפלד, יו"ר האגף לאיגוד מקצועי בהסתדרות. הוא אמר אמש: "בסופו של דבר, ההכרעה תהיה בהטלת פתקים לקלפי של 39 חברי מזכירות המרכז. שם הכל יכול להיות".

הכרפלד ממשיך אם כן, והוא יתמודד בכל מקרה מול סוורי במזכירות המרכז.

באותו מעמד ביום ראשון, תמליץ ועדת הסקר והמינויים של המרכז, על 14 נציגי הפועל להנהלת ההתאחדות לכדורגל, ועל נציג נוסף כדיעה מייעצת.

חברי ועדת הסקר והמינויים של הפועל, שהתכנסו אתמול, החליטו לדחות את כל ההכרעות על המלצותיה, ליום ראשון. הצעתו של יו"ר הוועדה, מיכאל (מיקה) אלמוג, להצביע ולהכריע כבר באותה ישיבה, נדחתה ברוב של 4 מול 3.

ישיבת ועדת הסקר לפני הצהריים, היא שתפתח את "יום ראשון הארוך". הוועדה תמליץ אמנם על סוורי כמועמד המרכז, אבל כבר עכשיו יודעים תומכיו, כי אפילו המלצה עליו מצד ועדת הסקר, לא תביא לביטול התמודדות במזכירות.

המשך התסריט, יהיה אישור ההמלצה ע"י סיעת העבודה. המהלך השלישי והאחרון, יתבצע במזכירות מרכז הפועל, בה יהיה העימות.

אתמול, בגלל קוצר-זמן, לא נערכה שיחה ממשית בין הכרפלד למזכ"ל הפועל יצחק אופק, שחזר לילה קודם מארה"ב. שיחה כזו, על אף בקשת הכרפלד, תערך בימים הקרובים.

אופק אמר אתמול: "אני לא מתכוון ללחוץ על הכרפלד להסיר את מועמדותו. אני בעד מיצוי כל ההליכים הדמוקרטיים". עמדתו האישית: "והחכם בעת הזו - ידום".

על-אף תקדימי העבר, לא יסיטו הסיעה והמזכירות מהמלצות ועדת הסקר.

לארי בירד מואשם באיומים על גיסו

לארי בירד, כדורסלן בוסטון סלטיקס, לבנה יודע לסייע טוב יותר לחבריו במגרש מאשר לאחותו.

לארי, אחיו מארק ואחותו לינדה קמפבל, הואשמו אתמול בבית-משפט בלואיוויל, קנטאקי, באיומים טלפוניים על הגיס, בנג'מין קמפבל.

הסיכסוך המשפחתי הוא סביב הליכי הגירושין בין האחות לינדה לבעלה בנג'מין קמפבל.

השג השנה לקראם ב־1500

סטיב קראם קבע אמש באוסלו את השג השנה בעולם ב־1500 מ' - 3:32.93 ד'.

בית"ר ירושלים הגיעה אתמול בבוקר לפאפאנדל שבהולנד וכבר הספיקה לערוך, אחה"צ, אימון לשיחרור השרירים מהנסיעה הממושכת. בעוד מלמיליאן וחבריו לקבוצה מתרוצצים ומזיעים, עושה שלמה שירזי את רוב שעות היממה בביתו שבירושלים. אתמול תקפו אותו כאבים עזים באזור הגיד המגוע.

שירזי אומר שהוא רק נח. לא מתכוון לנסוע לאילת. "אני לא יכול לחשוב על זה שאני אלך לבלות באילת, כשהחברים שלי מזיעים במגרש. זה לא באופי שלי. אצא כמה שעות מחיה, כדי להיות כשיר לאימונים, ברגע שהם יחזרו. אנחנו נחזור לשרוף את המגרש על הקווים. רק שנהיה בריאים". תקוות בית"ר ירושלים להחתים את עופר דן, עימו ניהלה הקבוצה מגעים חשאיים, נכזבה. דן פשוט סגר בטבריה לעוד כמה שנים. בירושלים קיוו שצירופו של דן, ביחד עם האפשרות להעברת סלקטר, יהפוך את הקבוצה לאטרקטיבית יותר העונה. את בית"ר אפשר יהיה לראות הערב בתוכנית "מבט ספורט". הצילומים נערכו ביום ראשון השבוע.

(כתב שמואל חיות; צילם: עמנואל דותן)

קליין: אם בנבחרת יעשו תרגילים, לא נשלח את השחקנים שלנו; ויינקרנץ: רלף קליין אדון לעצמו

מאת דן חי

אימון מכבי ת"א אתמול בבוקר. בקושי תשעה שחקנים נוכחים. רק חמישה מהסגל חסרו: מוטי ארואסטי, וילי סימס, מוטי דניאל, גרג קורנלוס ואבי שילר.

היתר - באימון הנבחרת. אימון שתוכנן תחילה לשעות אחר-הצהריים, והועבר לבסוף לבוקר. רלף קליין, מאמן מכבי, כעס. הוא קבע את האימון לבוקר, בתקווה לראות את כל השחקנים. אמר: "אם בנבחרת יעשו לנו עוד פעם תרגילים כאלה, לא נשלח את השחקנים שלנו לשם. אנחנו מנסים ללכת לקראת הנבחרת, משנים את שעת האימון והם אפילו לא מודיעים לנו. הרי גם אנחנו צריכים להתאמן".

מאמן הנבחרת, משה ויינקרנץ, אמר בתגובה: "רלף אדון לעצמו. שיחליט לבד על המהלכים שהוא עושה". ויינקרנץ אישר: "היה אמור להיות אימון אחרי-הצהריים. הקדמנו לבוקר לטובת הנבחרת".

עוזר-המאמן האמריקני של מכבי, ברוס ויקטור, חשף אתמול בפני השחקנים שכן נכחו באימון חלק ממה שהוא מבין בשיטות הגנה. במהלך האימון אף תירגל מספר תרגילי הגנה. השחקן, על-פי ברוס, חייב לצעוק במהלך תרגיל ההגנה קריאות כאלה ואחרות כדי לכוון את חבריו לקבוצה. מי שלא צעק אתמול ירד לשכיבות סמיכה. ממש כמו בצבא.

במהלך האימון צד את עיניו של רלף קליין הצעיר אבי שילר. "יש לו יד טובה מאוד", התפעל רלף. אחר-כך ניסה את שילר בתפקיד רכז. נראה שהניסיון הזה ימשך.

ג'ימי שוב מעקל את קופת הפועל ירושלים

מאת משה דבי ושמואל חיות

ריטשרד טורק, רצה כבר מזמן לשכוח את שנותיו בהפועל ירושלים, אבל זו פשוט לא נותנת לו מנוחה. הצ'יק האחרון שקיבל ממנה, באמצע חודש יולי, ע"ס 21 אלף שקל, חזר מהבנק.

אתמול הוא פנה ללשכת ההוצאה-לפועל בתל-אביב. זאת הוציאה צו עיקול בסך 40 אלף ש"ח על חשבונות הבנק של הפועל ירושלים.

איך 21 אלף ש"ח הופכים ל־40 אלף תוך שבוע? ככה: הסכם סילוק החובות של הפועל ירושלים לשחקן קיבל תוקף של הסכם פשרה, שהוצא על-ידי בורר מוסכם. בהסכם נאמר, בין היתר, שאם הקבוצה לא תפרע את חובותיה במועד - יחול עליה קנס של כ־11 אלף ש"ח. תוסיפו לסכום זה את הריביות הגבוהות, המופעלות בהוצאה-לפועל, ותקבלו 40 אלף ש"ח, כפי שטורק מבקש.

ג'ימי, אחרי הצו: "בהפועל ירושלים מבטיחים הרים וגבעות. מה הם חושבים, שאני ילד קטן? הם מגרים צו של בית-משפט באופן נוטה. יושבים בהנהלה אנשים שאין להם אפילו מלת-כבוד".

בהפועל ירושלים מודעים למצב, אבל מצביעים כל הזמן על הקופה הריקה בחודשי הקיץ. אומר יו"ר התאגיד, אלי מויאל: "נפגשנו עם עורך-דינו של טורק, אשר שור. הוא הבין את מצבנו, אבל טורק התעקש להפעיל את ההוצאה-לפועל. אי־אפשר לעקל את מה שאין לנו. עד לצ'יק הזה עמדנו בלוח הזמנים עם טורק. השבוע סיימנו לשלם למאמן אלי עופר 11 אלף ש"ח על־חשבון חובות עבר".

אגב, אמש ערכה הקבוצה ערב התרמה במלון מוריה. טרם נערך סיכום כספי, אבל בקבוצה מקווים שזה מה שיתן להם אוויר לנשימה, עד לפתיחת הליגה.

אביעד: חיפה מוכנה לשלם לסלקטר יותר משכר הגג

מאת גולן חזני

"מכבי חיפה תהיה מוכנה לשלם לסלקטר שכר גבוה משכר-הגג הקבוע בתקנון", כך הצהיר אתמול יו"ר הקבוצה, יצחק אביעד.

במכבי חיפה לא מתכוונים לעשות זאת על-חשבון שחקנים אחרים בקבוצה, אלא לבוא לקראת סלקטר בצורות מיוחדות של תשלום (מכונית או נכס אחר).

המו"מ בין שני הצדדים, בהשתתפות עורכי-הדין, יחול כנראה מחר בבוקר. מחר גם ייערך בבית-המשפט המחוזי בחיפה הדיון בעניינו של סלקטר.

בעבר ביקש סלקטר מחיפה שכר הגבוה משכר הגג הקבוע בתקנון, אך נידחה, כיוון שלא הגיש הצעה מפורטת.

עכשיו סלקטר מסויג ביחסו להצעת חיפה, משום שאינו רוחש אמון רב ליכולתה של הקבוצה להתקיים מבחינה כספית, בעקבות האירועים האחרונים. לכן הוא מעדיף להשתחרר משורותיה.

אתמול התאמן סלקטר בהפועל עכו מהליגה הארצית, בה התאמן גם אלי כהן הבלם, שהוצב ברשימת-העברות.

קריית-הספורט: משהו מושך ודרבי ותיקים

מאת חיים פנטילט

גמר אליפות ישראל במשיכת-חבל בין הכפרים הדרוזים עוספייה ודלית אל-כרמל יתקיים במסגרת קריית-הספורט, שתיפתח ב־15 באוגוסט ב"ספורטק". הקריה מאורגנת ע"י מחלקת הספורט במינהל החינוך והתרבות של עירית ת"א בשיתוף "ידיעות אחרונות".

בקט-רגל ייערכו משחקי "דרבי" בין ותיקי מכבי והפועל ת"א. לתחרויות נרשמו קבוצות נוספות של ותיקים - שמשון, בני-יהודה, הפועל הדרה, גדנ"ע יהודה וקאנטרי-קלוב חולון. בין הוותיקים נוכל לחזות בשייע פייגנבוים, מנחם מור, שלום שירקוה, בועז סולמי, שמעון בן יהונתן, שלום שוורץ, יחזקאל חזום ואחרים.

הפועל ירושלים יצאה למחנה אימון בבלגיה

מאת שמואל חיות

הפועל ירושלים יצאה הבוקר בדרכה למחנה האימונים בבלגיה (טיסה לפריס והמשך באוטובוס לאוסטנד), משם תחזור ב־18 לחודש.

שייע פייגנבוים מרוצה למדי מהכנות הקבוצה לליגה: "אני מעודד מאוד מכך שאנחנו פותחים את העונה בצורה מסודרת כל־כך, ויוצאים ברגל ימין למחנה האימונים. נעבוד קשה על גיבוש וצוות, כושר גופני ומשחק נכון".

הפועל ירושלים הפיקה, כנראה, את מכסימום הלקחים מכשלון ניסיון עלייתה לליגה הלאומית בגמר הנעילה של העונה החולפת. נרכשו 3 שחקנים לעמדות שהיו חלשות קודם לכן: שוער גומדר, משה בן-דרוש ואורי סויסה. פרט לכך חזר מישל דיין לשורות הקבוצה. אתמול סיימו אחרוני השחקנים לחתום על חוזים לעונה הקרובה, בהם גם יואב בסון.

נוסף על שחקנים אלה, יצאו למחנה האימונים גם השחקנים הבאים: ישי בן-דרוש, יוסי תא־שמע, מאיר נחמיאס, אהוד כהן, ציון אוחנה, מורדי רעקנין, שלומי מלכה, אלי שכטר, יאיר אסיאג, עופר יחזקאלי ואשר ששון.

בראש המשלחת יעמוד יו"ר התאגיד, אלי מויאל. כן יצאו לחו"ל היו"ר יואב דוגות, המנהל שמעון לחמני, המאמן שייע פייגנבוים, מאמן הכושר, המעסה, ואפסנאי (שלשם מימון נסיעתו תרמו השחקנים כסף מכיסם). במהלך שהותה בחו"ל יצטרפו למשלחת, באופן עצמאי, מנהל מחלקת הספורט בעירית ירושלים, ציון תורג'מן והיועץ המשפטי של האגודה יצחק אבידן.

במהלך מחנה האימונים תקיים הפועל ירושלים שני משחקי אימון מול קבוצות בלגיות.

מה יבשל אבי כהן לגראהם סונס בשבת, במשחק הראשון שלו בליגה הסקוטית. סונס החליט שאבי ישחק בתפקיד האהוב עליו - בלם אחורי

אבי כהן עולה מחרתיים להופעת הבכורה שלו בליגה הסקוטית:

"אני כבר מחכה לרגע שהכל יתחיל; הרגליים רועדות לי כשאני חושב על הרעש שיהיה במגרש"

מאת זאב גולדשמיט

אבי כהן הוא הישראלי הראשון העונה, שישחק במשחק ליגה רשמי. עד עכשיו שיחקו כוכבינו באירופה במשחקי ידידות בלתי-מחייבים. מחרתיים יוצאת הליגה הסקוטית לדרך.

לאבי כהן במדי גלזגו ריינג'רס צפוי במחזור הפתיחה משחק-בית לא קל. הוא יפגוש את דנדי יונייטד, שסיימה אשתקד במקום השלישי. לריינג'רס לא כל-כך הולך נגד הקבוצה הזו. בעונה שעברה הגיעה דנדי יונייטד לאייברוקס, איצטדיונה הביתי של גלזגו ריינג'רס, וחזרה משם עם ניצחון 2:3. ההפסד לא מנע מקבוצתו של גרהאם סונס את הזכייה באליפות.

אתמול בשעת בוקר מוקדמת צילצלתי לחדרו של אבי כהן במלון בגלאזגו. הוא התעורר בבהלה, חשב שאיחר לאימון. אחר-כך התברר לו שגזלתי ממנו חצי שעה של שינה.

מתרגש לקראת הפרמיירה בשבת.

"מאוד מתרגש. אני כבר מחכה לרגע שהשופט ישרוק לפתיחה. יש כאן תכונה בלתי-רגילה מצד הקהל. בשבת באו לראות אותנו 19 אלף צופים בטורניר מקומי, וזה לבד ריגש אותי. עכשיו תתאר לך מה יקרה בשבת, כשהמגרש יהיה מלא ב־45 אלף איש. הקהל שלנו רכש 20 אלף מנויים, זה אומר הכל. הרגליים רועדות לי רק כשאני חושב על הרעש שיהיה".

זה עוד עלול להשפיע עליך לרעה.

"לא, לא. אין מה לדאוג. כשנכנסים לתוך המשחק, הכל עובר בתוך כמה דקות. אני כבר לא ילד, התבשלתי מספיק בליברפול כשהייתי צעיר יותר. היום אני יודע בדיוק מה הדרישות ממני. יהיה בסדר".

אם לא תהיה תפנית בלתי-צפויה, יפתח אבי כהן בשבת בתפקיד בלם אחורי. לא בטוח שזה התפקיד בו ישחק במשך העונה כולה, אבל מחרתיים ייעדרו שני הבלמים הקבועים, טרי בוצ'ר (פצוע) וגרהאם רוברטס, שהוענש לאחר שהורחק בישראל, במשחק מול נבחרת העתודה. גם המנג'ר, גרהאם סונס, שגוזר עונש הרחקה מהעונה שעברה, יעדר.

אבי כהן: "אם בוצ'ר ורוברטס היו משחקים, יש להניח שסונס היה מציב אותי לעמדת המגן הימני. אבל מכיוון שהזדמנויות לא מקבלים, אלא לוקחים, אני לא מתכוון לוותר. אם אהיה טוב - ואין שום סיבה שיהיה אחרת - אני מאמין שאשאר בלם אחורי גם במשחקים הבאים. הכל תלוי בי, כך שאני בוטח בעצמי וביכולתי".

אתה לא חושש שיקרה לך בריינג'רס, מה שקרה בזמנו בליברפול?

"לא, בכלל לא. היום אני ותיק יותר, ויודע בדיוק איך להתכונן נפשית לקראת המשחקים. יש לי עם הרבה יותר ניסיון מאשר בליברפול. הרבה יותר בטוח בעצמי. גם בעיתונים כותבים עלי השבוע, שאני משחק עם ביטחון, כאילו שאני כבר כמה שנים בקבוצה הזאת. מה שקרה לי בליברפול לא יחזור שנית".

אתה זוכר את משחק הבכורה שלך בליברפול?

"כן. שיחקנו בלידס. נדמה לי שהמשחק הסתיים בתיקו 1:1. לא הייתי אמור לפתוח בהרכב. נזרקתי למשחק ברגע האחרון, בגלל שריי קנדי בדיוק נפצע. שיחקתי במרכז השדה. הייתי רחוק לא רע בפרמיירה".

אתם הולכים על אליפות שניה ברציפות?

"הריינג'רס היא אחת הקבוצות הטובות בליגה. אחרי האליפות האחרונה כולם מקווים שנעשה את זה עוד פעם. האוהדים ממש לוחצים. הם בסידור. כל הזמן נדבקים אלינו ומבקשים להצטלם, לוקחים חתימות. מהבחינה הזאת, ריינג'רס דומה מאוד לליברפול. הציפיות מאיתנו מאוד גדולות. אני מקווה שלא נאכזב. אבל לא רק הליגה יוצרת אצלנו ציפיות. גם, ואולי בעיקר, ההשתתפות בגביע אירופה לאלופות. צפוי לנו משחק קשה ביותר נגד דינאמו קייב בחודש הבא".

בעוד חודש נפתחת הליגה הלאומית שלנו. אתה מתאר לעצמך איך היא תיראה בלעדיך ובלי שאר השחקנים שלנו באירופה?

"ברור שצפויה ירידה מסויימת. בכלל, הכדורגל בארץ צריך לעבוד קשה כדי להגיע לרמה בינונית באירופה. אי-אפשר להשוות בין מה שקורה פה לכדורגל הישראלי. התכונה לפני משחק, האווירה, רמת המשחקים, הכל שונה. כאן זה עולם אחר. בעצם, כבר עכשיו אני בעולם אחר. אני מקווה מאוד לניצחון ראשון בשבת".

סקוטים, אנגלים, אירי וישראלי

גלאזגו ריינג'רס רצתה את אבי כהן כבר במהלך העונה שעברה, אבל קשיים מצד מכבי ת"א טירפדו אז את העיסקה.

בלעדיו זכתה הקבוצה באליפות הליגה הסקוטית, בהפרש של 6 נקודות מהסגנית, סלטיק (גם היא מגלאזגו). ריינג'רס הבקיע אשתקד 85 שערים ב־44 מחזורי ליגה. הסקורר החשוב שלה היה אלי מקויסט, שכבש 33 שערים.

ריינג'רס ביצעה בעונה שעברה רכש מאסיבי, שהצדיק את הציפיות. העונה היא לא נחלשת, כך שהיא שוב מועמדת טיבעית לזכיה נוספת בתואר.

יריבתה בשבת הקרובה, דנדי יונייטד, הגיעה בעונה שעברה לגמר גביע אופ"א, אחרי שעברה בדרך מיכשולים קשים, דוגמאת בורוסיה מנשנגלאדבך וברצלונה. בגמר הפסידה לקבוצה השבדית גטבורג.

אבי כהן משחק בריינג'רס לצידם של שחקנים ידועים כמו, כריס וודס, שוער המישנה של נבחרת אנגליה; הבלמים האנגלים טרי בוצ'ר וגרהאם רוברטסון; ג'ימי ניקול, מגן נבחרת אירלנד; קולין ווסט, ניל וודס, ג'ון מקגרגור, מארק פאלקו, אלי מקויסט ואחרים.

רבינזון יקח את הטרקטור שקוצר את הדשא

מאת משה רוזן

הידיעה על הנט בין דורון רבינזון ומכבי פ"ת, לא עברה בשקט במלאבס. השחקנים שהגיעו לאימון הבוקר, התקשו להאמין לידיעה הבלעדית שהופיעה ב"ידיעות-אחרונות". התגובות היו "קשה לי לראות את מכבי פ"ת בלי רבינזון", או "חשבתי שהצבתו ברשימת-העברות היא רק אמצעי לחץ".

היו גם אוהדים שבאו לאימון הבוקר רק כדי לראות אם רבינזון באמת לא מתאמן. תגובתם: "נפנה להנהלה, כדי שתשכנע את מנסל להחזיר את רבינזון. קשה לוותר על כישרון כמהו".

מספר אוהדים אף פנו לרבינזון והבטיחו לו לשנות את החלטה.

היום עומד רבינזון, באמצעות פרקליטו, להוציא מכתב להנהלה, בו הוא תובע לקבל תוך עשרה ימים, 18 אלף דולר, הסכום שחבה לו הקבוצה. אם לא יקבל אותם, בדעת הפרקליט לעקל את כל הציוד של האגודה, כולל הטרקטור שקוצר את הדשא.

"טאב לעזוב כך אגורה. לאחר 12 שנות פעילות", אמר השחקן עצמו. "לא רק מנסל וההנהלה גרמו לעזיבתי, אני יודע שמספר שחקנים טענו שאני לא רצוי בקבוצה".

הפועל חולון הוזמנה לטורניר כדורסל בפולין

מאת רפאל נאה

קבוצת הכדורסל של הפועל חולון לא תשתתף השנה במפעל גביע אירופה, כידוע. אולם במקום זאת היא עשוייה לצאת לטורניר בפולין, בין ה־10 ל־16 בספטמבר.

מזכ"ל הפועל חולון, מיכאל לפרדון, שהוא יליד פולין (ורוצלאב), קשר במהלך טורניר משחקי הפועל קשרים עם ראשי הנבחרת הפולנית. אלה הולידו הזמנה, שהתקבלה אתמול. בטורניר שיתקיים בעיר בוטום יטלו חלק סטרוייטל קייב – השלישית בליגה הסובייטית, רובוטניצקי סקופיה מיוגוסלביה, סלאביה זאלמה מצ'כוסלובקיה ושתי נציגות מפולין.

הפולנים ישאו בכל הוצאות האירוח, כולל דמי־כיס, פרט לכרטיסי הטיסה. מועד הטורניר מתאים לחולונים. עכשיו ינסו ראשי הקבוצה להשיג מקורות מימון.

□ לבן מריסר הצטרף אתמול לאימוני הנבחרת הלאומית. פגרת הקיץ השפיעה עליו, ואחרי דקות מספר חסר לו אויר להמשיך.

„המטרה העיקרית באימונים הראשונים היא לחבר את כל השחקנים בצוותא, לבנות צורת משחק בשילוב עם כושר. יקח קצת זמן להכניס לכושר את מריסר והאווי לאסוף שחזרו השבוע מארה"ב", אמר המאמן משה ויינקרנץ. בהמשך אמר המאמן, כי יבקש לקיים משחקי אימון נגד הקבוצות שיפתחו באימונים. היחיד שלא התאמן אתמול היה עדי גורדין, והיום יתברר אם הכדורסלן, שנפל למשכב בתחילת השבוע, יוכל לשוב לאימונים.

□ באימון צפו ילדי ביה"ס לכדורסל של טל ברודי בהרצליה, שקיבלו בסיום הסברים מכמה מהשחקנים.

□ ד"ר עזורי מאליצור פ"ת היה אתמול הכדורסלן הראשון בליגה ארצית, שעבר רשמית קבוצה – להפועל געו.

□ העולה החדשה, אליצור נווה־דוד/רמלה, ביקשה „לשרוף" אתמול את שחקנה לשעבר סטיב פולאק ולמנוע את הרשמתו להפועל ירושלים, ע"י העברתו לקבוצה הראשונה. פולק היה רשום בקבוצת ליגה ג' של המועדון. אך טופס ההעברה שהגישו לאיגוד הכדורסל לא התקבל מכיוון שחסר את חותמת המרכז, כמו גם טופס השיחרור של פנחס חווז.

□ הפועל ירושלים תחדש הערב את אימוניה בהדרכת רני כהנא.

סוף לריצות לבתי־המשפט?

הנהלת איגוד הכדורסל תנסה לעשות כבר היום סוף ל„מרתון" המשפטי של חודשי הקיץ. זאת, באמצעות העברת החלטה, לפיה יצטרכו הכדורסלנים והאגודות למצות את כל ההליכים – באיגוד הכדורסל.

לקראת הדיון גובשה הצעה, לפיה כדורסלן הטוען שאגודתו לא כיבדה התחייבויות לגבי תשלומים או שיחרור, יפנה לנשיאות בית־הדין. זו תחליט על בורר שידון במחלוקת. באיגוד הכדורסל הגיעו למסקנה כי יש לעצור בכל מחיר את הריצות לבתי־המשפט.

דיון ההנהלה עשוי להיות מכריע בנושאים נוספים, כמו קבלת החלטה על בדיקות (פתע) סמים וקביעת תיקרת תשלומים לקבוצות בליגה הארצית, א', ב' ו־ג'.

(ר. נאה)

□ מתיחות גדולה שוררת בימים אלה בין קבוצות הכדורסל של הפועל ומכבי חיפה. הכל על רקע תביעותיהם של שחקני הפועל לשיחרור מקבוצתם, מדווח כתבנו גולן חזני. ראשי הפועל חיפה טוענים, כי ראשי מכבי הפרו את כללי האתיקה כשניהלו מגעים עם שחקני הפועל ברנע ואופיר, שלא קיבלו שיחרור רשמי. במכבי חיפה הגיבו בביטול על הטענות וציינו, כי השחקנים שוחררו והצהירו על כך בנוסף למכתב.

□ ראשי הפועל ת"א יפנו היום להנהלת איגוד הכדורסל בבקשה לאשר לקבוצה לקיים משחק הוקרה לכבוד מייק לארגי, שחקן הקבוצה בארבע השנים האחרונות – עם נבחרת ישראל. כתבנו דן חי מוסר, כי ראשי הקבוצה מבקשים לערוך את המשחק בסוף החודש.

□ שני כדורסלנים אמריקנים יגיעו היום להיבחן באליצור נתניה: גרג היינס (2.06) ופיל לוקט (2.06).

אפריקה המתפתחת

גרייס צ'סולי, אתלטית מקניה, מתאמנת בהדיפת כדור־ברזל לקראת תחרויות האתלטיקה במשחקי כל־אפריקה, שיחלו ביום שישי, באיצטדיון מוי בניירובי, בירת קניה. שריריה המפותחים של הגברת צ'סולי, אותם ניתן לראות בבירור בתצלום, מבטיחים לה, מן הסתם, מקום טוב בתחרויות (תצלום־רדיו „רויטר")

השר קצב עומד להכיר בכדורגלנים כשכירים

שר העבודה והרווחה, משה קצב, מתכוון להכיר בשחקני הכדורגל כשכירים לצורך ענין זכויותיהם וחובותיהם בביטוח הלאומי.

השר החליט על־כך אתמול, לאחר דיון שקיים עם ראשי המוסד לביטוח הלאומי. עם זאת, ממתין השר קצב לשמוע את דעתם של ראשי אגודות הספורט בנושא.

נכון להיום, מעמדם של שחקני הכדורגל בביטוח הלאומי הוא – „לא שכיר ולא עצמאי". עובדה זאת מנעה מהם להנות מזכויותיהם של מבוטחים רגילים.

יו"ר אירגון הכדורגלנים אלי יאני אמר אמש בתגובה: „אני שמח שהשר קצב חושב עלינו. חודש אחרי שבית־המשפט ביקש ממנו התייחסות לנושא. זה יכול להיות ציון־דרך בדרכו של הארגון. בכל־זאת, הייתי מציע שהשר יזמין את ראשי האירגון לשיחה, שבה יסביר לנו את משמעות הדברים. היום אנחנו משלמים 16.8 אחוז לביטוח לאומי, אבל אין לנו זכויות. אנחנו רוצים בזכויות וחובות כמו לכל שכיר".

קלינגר סגר עם חיפה לעונה הבאה

מאת גולן חזני

ניר קלינגר, הבינלאומי של מכבי חיפה, ישחק עונה נוספת בקבוצה, אחרי שהגיע לסיכום עקרוני על תנאיו הכספיים.

בין הצדדים עומד מכשול אחד בלבד, טכני, שיוסר היום או מחר.

באימון הקבוצה אתמול נכחו 16 שחקנים בלבד. קלינגר הפצוע הסתפק באימון בהדרכות. מי שהופיע בביקורו היה יו"ר הקבוצה לשעבר, צבי וייצנר, שהחליף מספר מילים עם מנהל הקבוצה, יעקב מעין.

טורניר הקט־רגל ביבנה – לזכר אבי רן

מאת חיים מנטילט

טורניר־הקיץ בקט־רגל, שמארגנת מחלקת הספורט בעיריית יבנה, ישא את שמו של אבי רן ז"ל. ראש העירייה יהודה ברום קיבל את הסכמתה של משפחת רן להפוך את המפעל המסורתי למיפעל הנצחה לזכרו של השוער הלאומי לשעבר.

השנה נוטלים חלק בטורניר 12 קבוצות ומשתתפים רבים מכדורגלני יבנה. משחק הגמר ייערך ב־12 באוגוסט.

קבוצה מקפריסין בחודש הבא למשחקים בצפון

[illegible]

בדרך לבאר־שבע ותחנה אופמן בהתאחדות

[illegible]

שרף: „אין לי נבחרת נוער"

מאת זאב גולדשמיט

„אין לי נבחרת נוער. אני בצרות נוראיות. שחקני נבחרת הנערים צעירים מדי לנבחרת הנוער. אין לי עם מי לצאת למלחמה", אמר אתמול המאמן החדש של נבחרת הנוער, שלמה שרף.

שרף ניפגש אתמול בביתו לשיחה עם מאמן נבחרת הנערים, אמנון רז. מאמן הנערים המליץ על ארבעה שחקנים העשויים להצליח בנבחרת הנוער. שרף אמר כי הם עשויים לתרום לנבחרת, אבל לא יכולים להיות הבסיס שלה.

שרף: „יש לנו נבחרת נוער טובה עד גיל 17, אבל לנבחרת הזאת לא יהיה מה לחפש נגד נבחרות נוער עד גיל 19. הנערים לא מספיק חסונים. אני לא יכול לבנות עליהם כבר עכשיו.

„גם בנבחרת נוער ב', הבוגרת יותר מהנערים, אני לא מוצא שחקנים ידועים ששיחקו בקבוצות בוגרות. בקיצור, אני בצרות ואני לא יודע מה לעשות. יכול להיות שאציע להשאיר את נבחרת הנערים יותר, כי בעוד שנתיים יהיה להם מה למכור. בכל מקרה, זה לא פיתרון לשנה הקרובה, אבל אולי לא תהיה לי ברירה".

שרף אמר עוד, כי בימים הקרובים יחפש בקבוצות שחקנים נוספים בגילאי 18. בתחילת ספטמבר הוא עומד לפתוח עם הנבחרת באימונים.

מאתמול: ירון אדיב מאמן הפועל אילת

מאת ג'ו קוט

בלמה של בני־יהודה, ירון אדיב, מימש את איומו. אתמול הוא סיכם את פרטי העסקתו כמאמן בהפועל אילת, מליגה ב'.

אדיב נחת אתמול במפתיע בעיר הדרומית ותוך חצי שעה „סגר" על אימון הקבוצה לעונה הבאה. הוא סירב לגלות את פרטי העיסקה, ומשולחן הדיונים מיהר אל המגרש, כדי להעביר את אימון־הבכורה שלו כמאמן.

אדיב הצהיר, כי מטרתו העיקרית היא לעזור לקבוצה להעפיל לליגה א'.

סויסה ומימון התחלפו

מאת שמואל חיות

חתום ונעול. אורי סויסה ישחק בעונה הקרובה בהפועל ירושלים, אלית העובר מבית"ר ירושלים לצמיתות. תמורתו קיבלה האלופה את שוערה הצעיר של הפועל, יובל מימון.

אתמול נקבע, כי בית"ר תשלם להפועל, תמורת עיסקה זו, עשרת אלפים דולר. סכום זה יקוזז מהתשלום של הפועל לבית"ר עבור השאלתו לעונה הקרובה של משה בן־הרוש – 20 אלף דולר.

מחלוקת על עשרת אלפים דולר נוספים, שביקשו אנשי הפועל, ושלושה שחקני כדורסל, שביקשו אנשי בית"ר מקבוצת הכדורסל של הפועל – תועבר לבוררות מוסכמת.

אבי כהן מגן בית"ר שוחח אתמול עם גיורא שפיגל, מאמן־העל של מכבי ת"א, ללא תוצאות מעשיות.

לבעלי חנויות הספורט

קיבלנו משלוח של אופני כושר מעולים

דוגלה
יבוא ושיווק
ת"א, רחוב שביל המפעל 6, טל. 839008

דרך חיפה / דן חי

יעקב שלזינגר – דומיניק ווילקינס דרש ממנו סכום גבוה מדי (צילם: צבי רוגר)

הבוס

אנחנו לא מתכוונים לברוס ספרינגסטין אלא ליעקב שלזינגר, האיש שלקח לידיו את הפועל חיפה כדורסל ● הוא בעל חברות ליבוא ויצוא מזון, ליעוץ הנדסי ולפירסום. אוהב חשאיות – ואופטימי ● מודה: „אני לא מבין כלום בכדורסל", אבל מבטיח: „בתוך שלוש שנים הקבוצה תהיה עסק ריווחי"

בפתח בית־המשפט המחוזי בחיפה, עמד ביום שלישי השבוע גבר כבן 40, שמנמן, שער מאפיר, פני פוקר. ידיו שלובות, סביבו כמה מעוזריו. לא היה לך לרגע ספק. זה הבוס.

קשה למצוא ליעקב שלזינגר כינוי אחר מאשר „הבוס". הוא לא המנהל, לא היו"ר, אבל הוא היום הפועל חיפה־כדורסל, לפי שעה.

לא היה פשוט למצוא אותו בימים האחרונים. כדי לקבוע עם שלזינגר פגישה בת עשר דקות בבית־המשפט, הייתי צריך לטרוח אחריו בטלפון יותר מיממה. לא פלא. שלזינגר הוא אבי „קבוצת שלזינגר". לזו יש חברה ליבוא ויצוא מוצרי מזון, חברה ליעוץ הנדסי ומשרד לעניני פירסום. עכשיו יש לה גם קבוצת כדורסל, ליגה לאומית.

מאיפה יהיה לשלזינגר העסוק זמן גם לקבוצת הכדורסל? קשה להבין. שלזינגר מגרב חצי הסבר: „את העבודה בקבוצה יעשו אנשים מטעמי. יש לי מספיק אנשים. נקים הנהלה שכירה כמו בכל עסק מסחרי אחר". אחד מאנשיו, אילן טלר, היו"ר המיועד של הקבוצה, כבר היה מעורב בעניני העמותה ז"ל לפני שנתיים. לא בהצלחה.

עד שאנשי־שלומו יתפסו עמדות בקבוצה, הוא כבר הספיק לפזר הבטחות להרבה כיוונים. השבוע התבשרנו, שהוא גם הזכיר את השם דומיניק ווילקינס, אטלנטה הוקס, לא לפני שנקב בשמות הגדולים בארץ: ברקוביץ, ג'מצ'י וגם דורון שפע.

זה נשמע לך רציני, להזכיר שמות כאלו?

שלזינגר: „אנשים מסביב יכולים להגיד מה שהם רוצים. אנחנו דיברנו עם ווילקינס".

ומה יצא מהשיחה הזאת?

הוא דרש יותר מדי.

כמה?

„פי שלושה ממה שלי ג'ונסון דרש ממכבי".

● ספונסר מיוחד

ממיקי ברקוביץ' הוא לא חיכה לדרישה. הפנה לו הצעה שמנה. דיברו על 150 אלף דולר. שלזינגר: „בעיתונים מנפחים את הסכומים. מדבר איתי עתונאי, אני אומר לו סכום ולמחרת קורא בעתון סכום אחר, גדול יותר. זה כנראה עושה לו את הידיעה ליותר מעניינת".

אז כמה הצעת?

הרבה.

ומאיפה היית לוקח את הכסף לשלם?

היה לי ספונסר מיוחד למטרה הזאת. היה מוכן לאמץ את מיקי במדי הפועל חיפה.

וגם את דורון ג'מצ'י.

היה מישהו שרצה לאמץ גם אותו.

להבטחות שלא זוכות לכיסוי של מאמץ אלמוני כזה או אחר, הוא מבטיח למצוא כיסוי ממקורות אחרים. מאיפה? שלזינגר אינו מוכן לפרט. אומר: „הדברים חייבים להישאר חשאיים, כדי שלא יכשילו אותם".

הצורך הזה בחשאיות מופיע אצלו הרבה. לא היה מוכן לגלות בן כמה הוא, אם יש לו ילדים. באחד המקומונים בחיפה גרסו שהוא בן 31. שלזינגר אומר שזה מחמיא לו. וגם: „אשתי לא מרשה לי לגלות בן כמה אני". הוא גם אינו מוכן לגלות איפה הוא גר. לכתבים הסכים לתת את מספר הטלפון שלו בבית. חבורת סוד מוחלט בהחלט.

אשתו אולי היתה מרשה לו לגלות מה עומד מאחורי כל ההבטחות שהוא מפזר בימים האחרונים, אבל שלזינגר אוהב את החשאיות. מודה: „מקצועית אני לא מבין בכדורסל כלום. לא אגיד שאני מבין בזה כמו חמור במרק פירות, מבין קצת. אבל יש לי יועצים בעסק. אחד מהם הוא מספר אחד בכדורסל בארץ".

מי זה?

זה לא לפירסום.

● שחקן כדורעף

גם בדיבורים הוא חצי מסתורי. לא נותן אמון. גם לא נוטע אמון. ביום שלישי ביקשו לראיין אותו לטלוויזיה. שלזינגר סרב. הסביר: „את מה שאני אומר לך אני אוכל להכחיש אחרי הפירסום. את הדברים שאגיד בטלוויזיה יהיה לי קשה להכחיש". עכשיו אולי אפשר להבין את ההכחשה בעניין הסכום שהציע לברקוביץ'.

נסיון בספורט יש לו בכל זאת. היה עד לפני שנתיים שחקן כדורעף בליגה הארצית. שיחק במדי... מכבי חיפה. ממהר להסביר: „11 שנים שיחקתי במכבי חיפה. הייתי בין האנשים שהקימו את הקבוצה. אבל תמיד אהדתי את הפועל חיפה".

יש לך בכלל פנקס הסתדרות?

זה של קופת־חולים?

כן.

אז יש לי.

הקשר שלו עם הפועל חיפה נוצר אחרי שראשי העמותה, אלה שניהלו את הקבוצה בעונה שעברה, הרימו ידיים. בפני מועצת פועלי חיפה עמדו שתי אפשרויות: לקחת את שלזינגר או להגיד שלום לרעיון שתהיה בחיפה גם קבוצה של הפועל בכדורסל. העדיפו את שלזינגר. לא שאוהבים שם יותר מדי את הכדורסל. פשוט, איש במועצה לא רצה להיות זה, שלחובתו יירשם דבר פירוק הקבוצה.

בשידוך שבין שלזינגר, המועצה והעמותה הקודמת, הוסכם ששלזינגר יקבל בימים הקרובים הקצבה של כ־50 אלף דולר מהמועצה. הוא התחייב לשלם סכום של כ־120 אלף ש"ח, חובות העונה הקודמת. כל שקל מעל הסכום הזה ישולם על־ידי חברי העמותה מהשנה שעברה.

בשביל מה לך הכאב־ראש הזה?

אפשר להרוויח מזה.

אתה רציני?

תמיד.

איך עושים את זה?

זה הפטנט שלי. אם אני אגלה לך, כולם יעלו על זה מחר. אבל אני מדבר על רווח בטווח הארוך, של עוד שלוש שנים.

כשנכנס לעסק וקיבל לידיו את הפועל חיפה, הוא אומר, עמדו לפניו שתי מטרות: להעמיד על הרגליים קבוצה בריאה, שלא תפסיד כסף; ולטווח הארוך – גם לעשות כסף מהקבוצה. מסביר: „אנחנו לא מחפשים פה מיליונים. לא זאת המטרה. גם אם נמלא את ההיכל ברוממה ב־50 אחוז תפוסה נרוויח".

בבית־המשפט הוא נראה נינוח. לא בהכרח מתוח מההחלטה שעומדת ליפול בעניין שחקני הקבוצה שמבקשים לעזוב. הרגיש עם זאת: „אחרי ההחלטה נהיה הרבה יותר חכמים".

ואם ישחררו את כולם מהקבוצה?

נראה אז מה לעשות.

אולי תעזוב את כל העסק?

אין תגובה.

● לעשות מזה עסק

בינתיים היה בחיפה גם איתן חפר, יו"ר הוועדה המקצועית של איגוד הכדורסל ורכז הכדורסל של הפועל. בא לעזור להפועל חיפה להישאר בחיים. לא בדיוק היה שלם עם זהות האנשים שמנהלים את הענין.

מהבעת פניו יכולת להבין: בחזון של חפר מופיעים אנשים אחרים כמנהלי קבוצות הפועל. בהחלט לא אנשים ש„באו לעשות מזה עסק". אבל בינתיים יש את שלזינגר.

אחד השחקנים אמר השבוע בבית־המשפט: „היום יש שלזינגר, מחר יבוא מישהו אחר עד שבסוף הקבוצה תתמוטט לחלוטין. לעשות מהקבוצה עסק? כבר היינו בסרט הזה".

לפי שלזינגר, הסיפור שלו הולך להיות „סרט" אחר. הזמין אותנו לבוא בעוד שלוש שנים ולראות. השאלה אם שלזינגר עוד יהיה שם.

איך עושים את זה?
זה הפטנט שלי. אם אני אגלה לך, כולם יעלו על זה מחר. אבל אני מדבר על רווח בטווח הארוך, של עוד שלוש שנים.
כשנכנס לעסק וקיבל לידיו את הפועל חיפה, הוא אומר, עמדו לפניו שתי מטרות: להעמיד על הרגליים קבוצה בריאה, שלא תפסיד כסף; ולטווח הארוך – גם לעשות כסף מהקבוצה. מסביר: „אנחנו לא מחפשים פה מיליונים. לא זאת המטרה. גם אם נמלא את ההיכל ברוממה ב־50 אחוז תפוסה נרוויח".
בבית־המשפט הוא נראה נינוח. לא בהכרח מתוח מההחלטה שעומדת ליפול בעניין שחקני הקבוצה שמבקשים לעזוב. הרגיש עם זאת: „אחרי ההחלטה נהיה הרבה יותר חכמים".
ואם ישחררו את כולם מהקבוצה?
נראה אז מה לעשות.
אולי תעזוב את כל העסק?
אין תגובה.
בינתיים היה בחיפה גם איתן חפר, יו"ר הוועדה המקצועית של איגוד הכדורסל ורכז הכדורסל של הפועל. בא לעזור להפועל חיפה להישאר בחיים. לא בדיוק היה שלם עם זהות האנשים שמנהלים את הענין, מהבעת פניו יכולת להבין: בחזון של חפר מופיעים אנשים אחרים כמנהלי קבוצות הפועל. בהחלט לא אנשים ש„באו לעשות מזה עסק". אבל בינתיים יש את שלזינגר.
אחד השחקנים אמר השבוע בבית־המשפט: „היום יש שלזינגר, מחר יבוא מישהו אחר עד שבסוף הקבוצה תתמוטט לחלוטין. לעשות מהקבוצה עסק? כבר היינו בסרט הזה".
לפי שלזינגר, הסיפור שלו הולך להיות „סרט" אחר. הזמין אותנו לבוא בעוד שלוש שנים ולראות. השאלה אם שלזינגר עוד יהיה שם.

תשעה „שלזינגרים" קטנים

הפועל חיפה כדורסל התנתקה בראשונה ממועצת פועלי חיפה (להלן מ.פ.ח.) ב־1985/86. מצבה של קבוצת הכדורסל אז היה בערך כמו זו של לפני שבועיים: חובות אדירים ובריחה של שחקנים.

היום הגיע לקבוצה שלזינגר אחד. אז באו להציל את המצב תשעה „שלזינגרים" קטנים. אחד מהם, אילן טלר, יהיה היו"ר של הקבוצה הנוכחית. הם חתמו על חוזה עם מ.פ.ח. לפיו ינהלו את הקבוצה בתקציב שלא יחרוג מ־200 אלף דולר בעונה. בתמורה, כך הובטח להם, יקבלו 75 אלף דולר לשנה. שאר הכסף היה אמור להגיע ממכירת מנויים, כרטיסים, מאמץ (ספונסר). החובות שיווצרו מגרעונות – כך נאמר בחוזה – ישולמו מכיסם הפרטי של חברי העמותה. חיפה ניצלה בעונה זו מירידה לארצית ברגע האחרון, אבל נשארה עם חובות לא קטנים.

בעונה הבאה, העונה שעברה, נשארו כבר בעמותה רק חמישה אנשים אחרי שארבעה פרשו. רודין קימלוב היה היו"ר. העמותה ויתרה על התמיכה של מ.פ.ח. ובתמורה קיבלה את הסרת זכות הווטו של מחזיק תיק הפועל במ.פ.ח., יצחק מדר מהחלטות העמותה. כלומר: אוטונומיה מוחלטת בקבלת החלטות.

במהלך העונה החלו „מלחמות יהודים" בין חברי העמותה, שהתחלקו לשני מחנות. בראש האחד עמד אביטל סיטין ובראש השני היו"ר קימלוב. סיטין הביא לקבוצה את המאמן אלון לונן במקום רני כהנא, ונכנע אחרי שלושה הפסדים רצופים לעמדתו של קימלוב להביא את יו"ב הרשיצקי.

סיטין גם חתם על חוזים אישיים עם קיט בנס ומייקל־דיי ריצ'ארדסון לעונה הבאה, למרות התנגדותו של קימלוב. המלחמות פגעו בקבוצה, שניצבה בפני ירידה. רגיעה שבאה עם תחילת עבודתו של הרשיצקי, עזרה לקבוצה להגיע למקום השלישי.

בסיומה של העונה החלו שוב המלחמות, שהגיעו הפעם לשיאן עם התפטרותו של קימלוב מתפקידו. סיטין לא הצליח בתכניותיו להקים קבוצה אטרקטיבית עם כוכבים ושחקנים ידועים, התמוטט מגדל־הקלפים, והפועל חיפה חזרה שנתיים אחורה, עד לבואו של שלזינגר, בינתיים.

(גולן חזני)

שובו של ה"כריש"

אין מה לדאוג לדוביד שוייצר. המאמן הוו־תיק, שלזכותו יותר תארים מכל קולגה בארץ, הספיק להתאושש מה־טראומה שעבר בעונה שעברה. השבוע, כשהוא נושא [?] המרץ, העביר אימון ראשון לקבוצתו החדשה, בנייהודה. "הוא ממש מטריף אותנו", אמרו השחקנים בשכונת־התקווה.

שוייצר מלא מרירות על הפועל ת"א, שהיתה הקבוצה הראשונה בהיסטוריה [?] שפיטרה אותו. הוא הבטיח בעבר, כי לא ישתוק להם. הוא אומנם לא אמר זאת במ־פורש, אלא רק רמז, אבל נראה, כי השאי־פה הגדולה שלו היא לבצע בבנייהודה את מה שלא איפשרו לו בהפועל ת"א.

דוביד, איך אתה רואה את ההתארג־נות בקבוצות לליגה בלי הכוכבים?

אל תדאג, הליגה תימשך כמו שהיתה. אני מתאר לעצמי שבאמצע העונה, קבו־צות שלא יילך להן יזכירו את מי שחסר, אבל צריך לזכור שהליגה לא בנויה רק על אלי אוחנה או על משה סיני. יש עוד שחק־נים טובים, וזו ההזדמנות שלהן להתגלות ולעלות לכותרות. לאור צימצום הקבוצות בליגה, הפער בין הקבוצות יצטמצם עד למינימום. העונה כבר לא יהיה מה שהיה בעונה שעברה, שבית"ר ירושלים ברחה כבר באמצע העונה.

ודאי הבחנת שמבין קבוצות הצמרת הפוטנציאליות, רק בנייהודה לא נחל־שה?

מי אמר? שני הבלמים הקבועים שלנו עזבו, גם מישל דיין הלך.

בסדר, אבל לכל שחקן שעזב אתכם הבאת מחליף. לעומת־זאת, בית"ר ירוש־לים תחסר העונה את אלי אוחנה, הפועל ת"א את משה סיני ודוד פיזנטי, מכבי ת"א את אבי כהן ואולי גם את אלי דריי־קס, ומכבי חיפה, למרבה הכאב, את אבי רן ז"ל. בנייהודה נשארה עם אייזנברג וגוריזנה, מנוסים יותר.

שטויות, אף אחד לא ישחק בעשרה שחקנים. אני לא לוקח בחשבון את העזי־בות של הכוכבים. השאיפה שלי היא שב־נייהודה תרוץ חזק בצמרת, לא כמו בעונה שעברה, שהפער בינה לבין בית"ר ירוש־לים היה אופטי בלבד. כשבית"ר ברחה, בנייהודה במשחקי הבית האחרונים מכרה בקושי 400 כרטיסים למשחק. לעומת־זאת, בעונת האליפות שלי בהפועל ת"א, מילא־נו את בלומפילד במשחק עם מכבי חיפה בזכות הניצחון במחזור הלפני־האחרון בב־אר־שבע. זה רק אומר, שאליפות זה לא רק כבוד וגאווה, אלא גם מקור להכנסה כס־פית. אם אתה לא נאבק קשה עד המשחק האחרון, והקהל לא שותף למתח, ההשג הוא לא השג.

יש לליגה הלאומית מה להציע בלי אבי כהן, סיני ואוחנה?

באופן טבעי הם יחסרו, אבל את הקהל לא מעניין במיוחד מי משחק, אלא איך משחקים. אם הליגה תהיה מרתקת ותהיה תחרות צמודה בין הקבוצות, המתח והעניין יביאו את הקהל למגרשים. וזה לא משנה אם במכבי ת"א ישחק איזה שחקן נוער במקום אבי כהן. את האוהד מעניין המש־חק, רק כשקבוצה שלו נאבקת על האלי־פות.

הנבחרת לא תיפגע מהמעבר של הכוכבים לאירופה?

לא רק שהיא לא תיפגע, אלא המעבר שלהם לאירופה יכול רק להוסיף לנבחרת. הכוכבים שלנו יקבלו שם ניסיון, יתחשלו וילמדו יותר מאשר בכדורגל שלנו. באירו־פה הם ילמדו לחיות בשביל הכדורגל, ולא שהכדורגל יתקיים בשבילם. הנבחרת בפי־רוש רק תרוויח מזה. שמעתי אומרים, שהם יגיעו עייפים למשחקים באוסטרליה, אבל זה תירוץ לא רציני.

היית רוצה לראות שחקנים זרים בלי־גה הלאומית?

בטח שהייתי רוצה, אבל מה אני אשם שהאנשים הקובעים כבר יודעים הכל, ולא מתייעצים באנשי מקצוע? צריך לשנות פעם אחת ולתמיד את השיטה והגישה. לא יכול להיות שמצד אחד ידברו על משיכת קהל למגרשים ועל בניית מתקנים, ומצד שני, שחקנים יעזבו לאירופה בלי שום קריטריונים. אני לא נגד סגירת השערים, אבל לא יכול להיות ששחקן צעיר, שבקו־שי תרם שער לנבחרת, ייעזר [?] באיזה אמר־גן, לפעמים בכתם "תאמר", שיסדר לו קבו־צה באירופה. הצעירים צריכים לזכור, שהם צריכים להחזיר לקבוצה את ההשקעה שנ־עשתה בהם.

אילו הגבלות היית מציע?

שיקבעו קריטריונים של גיל ומספר הופעות בנבחרת, לא חשוב מה, אבל שי־קבעו. דבר נוסף זה התקנון המצחיק. לא יכול להיות שיגבילו קבוצות ברכישת שחקנים ובתשלום לשחקנים. ההתאחדות צריכה לקבוע קריטריונים לקבוצות לפי מספר הכרטיסים שמכרו בשלוש העונות האחרונות. בפועל, ייעודו של התקנון הוא לשיוויוניות בין הקבוצות, אבל בכל העו־לם יודעים, שקבוצה שיש לה תקציב קטן, לעולם לא יכולה להשתוות לקבוצה שיש לה תקציב גדול.

אני, במסגרת התקציב שלי, רוצה לר־כוש במעט כסף עשרה שחקנים צעירים, לבנות אותם, ואחרי שלוש־ארבע שנים למכור אותם לקבוצות אחרות. כך הקבוצה יכולה לעשות כסף, אבל בהתאחדות לא מבינים את זה. במקום זה מגבילים את מס־פר ההעברות לשלוש, וכששחקנים נפצ־עים, קשה למצוא מחליפים מתאימים מבפ־נים. הנפילה הגדולה של הפועל ת"א לא היתה בגלל שפתאום נהייתי מאמן גרוע. הנפילה היתה בגלל שלא היה לי מאיפה להביא מחליפים לאלי כהן, ליוסי זאנה, לוגורי, להרשליקוביץ, למוסטרל ולשוקרון שסבלו מהרחקות ופציעות. תקעו אותי עם שלוש העברות. אפשר לחשוב שזה חסך משהו לקבוצות.

הבעיה היא שאף אחד לא שומע לך.

בגלל זה כמה אנחנו נראים. בכדורגל הישראלי, כולם עובדים על כולם, ולאף אחד לא איכפת. אני חושב שזו כותרה להי־ות כותרת טובה לכתבה שאתה עושה. זו האמת, אין מה לעשות. אנשים שלא מבי־נים בכדורגל, מקבלים החלטות על גבם של אנשי המקצוע. הם לא מבינים, שאם יכשירו את השטח לקבוצה כמו בנייהודה להתחזק, כשנגיע למשחק ביבנה, המגרש יהיה מפוצץ בקהל, כי כולם ירצו לראות את בנייהודה במיטבה. אותו דבר יהיה, כשהפועל ת"א תגיע ליבנה, בית"ר ירוש־לים, כולן. אבל הקהל לא פראייר. הוא יודע בדיוק מה יש היום לקבוצות למכור. לכן לא כולם מגיעים למגרשים.

אם יפתיעו עכשיו, ורכש זרים [?] יאו־שר, חשבת כבר את מי להביא?

לפני שנה הייתי במו"מ עם הנציג של קנט בריל מאנדרלכט, שהיום משחק בכב־ריז'. הוא היה מוכן לשחק בישראל תמורת 60 אלף דולר. דיברו שהעונה יאשרו זרים, אז התכוננתי מראש. עכשיו אני כבר לא מאמין שיאשרו, אבל אם כן, לא תהיה לי בעיה למצוא אחד מתאים. הבעיה היא בק־בוצות האחרות. אין הרבה מומחים בארץ שיודעים להחליט מי מהזרים מתאים לכ־דורגל שלנו ומי לא מתאים.

כמו שאני מתאר לעצמי, העסקנים יר־צו להתערב גם בזה, אבל חוסר הידע של־הם יביא לכך שיהיו הרבה קניות של חתול בשק. בכל מקרה, אם לא יאשרו הבאת זרים, הכדורגל שלנו אפילו לא ידרוך במ־קום – הוא פשוט יסוג אחורה.

האשימו את הקבוצה שלך בזילזול באינטרטוטו.

אני מציע בפעם הבאה, שראשי ההת־אחדות, ולא סתם עסקנים זוטרים, יצטרפו לנסיעה לאינטרטוטו ויראו בעצמם מדוע אנחנו מובסים. כשלוקחים באמצע הקיץ קבוצה ישראלית, שעוד לא נכנסה למיש־טר אימונים, ואומרים לה לשחק נגד קבו־צות שהן בשיא הכושר שלהן – זה התוצ־אה. ושלא יבלבלו את המוח שלא התאמצנו. הרי כל האינטרטוטו זה בלוף אחד גדול. בלי תמיכה מהגוש המזרחי לא יצרפו אותנו לעולם לאירופה. עדיף שני־קח פסק־זמן לשנתיים מהאינטרטוטו. לחו־זור תמיד נוכל.

והאינטרטוטו יפגע [?] בבנייהודה בלי־גה?

אני מקווה שלא. במשחקים האלה ני־סיתי להכיר את השחקנים החדשים. היום אני יודע על כל שחקן את התכונות והחס־רונות, יותר ממה שהם חושבים. בבנייהו־דה יש חומר טוב של שחקנים, שאפשר להגיע איתם רחוק. יש לי את ברוך ממן, שחייב לתת עונה טובה, אחרי מה שעבר עליו במכבי חיפה. יש לי את אהוד בן־טו־בים לידי, שהוא מוכשר מאוד ויכול להיות לי לעזר. אני רוצה להכשיר אותו, כדי שב־בוא הזמן יוכל לבוא במקומי ולהיות מאמן מצליח. כבר עכשיו אני רואה שהוא רוצה ללמוד, וזה טוב.

עד כמה רחוק אתה חושב להגיע עם בנייהודה?

אני מאמן עם שאיפות. הגיע הזמן שב־נייהודה תיקח איזשהו תואר. יש קהל נה־דר בשכונה והוא צמא להישגים. הגיע הז־מן שיתנו לו נחת.

אחרי 25 שנה במקצוע, לא נמאס לך?

יש לי את אותה התלהבות כמו כאימון הראשון לפני 25 שנה בהבדל אחד: היום אני מנוסה יותר ומבין כיצד לא לחזור על שגיאות העבר. כל אימון אני לוקח ברצי־נות, ממש כמו פעם. כל שחקן שעבר אצלי יאשר לך את זה. השאיפה שלי היא לאמן עוד שנה, אולי שנתיים, ואחר־כך לעבור לניהול מיקצועי באחת הקבוצות הגדולות. אקים בית־ספר לכדורגל, אפקח על צעי־רים.

התאוששת מהטראומה שעברת בעונה שעברה בהפועל ת"א?

כבר שכחתי שאימנתי שם.

עד כדי כך?

כל עוד האנשים שפיטרו אותי נשארו שם, הפועל ת"א לא מעניינת אותי. לא כועס עליהם, ההפסד הוא כולו שלהם.

אם היית נשאר עונה שלישית, לאן הפועל ת"א היתה מגיעה?

אם הייתי נשאר, הייתי מפיק לקחים ומנקה את השטח לגמרי. אני מומחה יותר גדול מכל החכמים שם, כדי להפיק לקחים ולתקן מהשגיאות.

בינתיים בהפועל כועסים עליך, שניסית לקחת להם את יהודה עמר.

אתה מאמין לשטויות האלה? אם כבר, אז הם ניסו לקחת לנו את קובי סגל. דיברו איתו כשעוד ניהלנו עימו מו"מ. לגבי עמר, אבא שלו פנה אלי והציע את הבן שלו. אילו הייתי יודע שבנייהודה היתה בשבילו רק אמצעי כדי לדרבן את הפועל ת"א לשלם לו יותר – לא הייתי ניכנס לזה. לעולם לא אקח שחקנים שגידלתי. כשעזבתי את בית"ר ירושלים, שחקנים כמו גולדיר, דר־דיק אוולאי ושירזי רצו ללכת איתי, אבל לא הסכמתי.

ב"דבר" פורסם השבוע, שעמר ישת־כר בעונה הקרובה 68 אלף דולר.

זה רק מצדיק את דברי. אם הפירסום נכון, זו שערוריה.

איך אתה מסביר שקווינס פארק ריינג'רס רכשה את דוד פיזנטי, אחרי שלא מצא את מקומו בפ.צ. קלן ובהפו־על ת"א?

פיזנטי שחקן טוב, אלא שבהפועל ת"א לא ידעו להעריך אותו. אם פיזנטי טוב לריינג'רס והיה טוב לנבחרת במשך 6 שנים ולמכבי נתניה בעונת האליפות – לא היה טעם למרר לו את החיים בהפועל ת"א.

דוביד שוייצר השבוע בפתיחת אימוני בנייהודה, עם עוזרו אהוד בן־טובים. מקווים לשיתוף־פעולה פורה. לא רק שניהם (תצלום: אברהם חסון)

דוביד מדבר. הטראומה שעבר בעונה שחלפה – פיטורים ראשונים בקריירה – לא שינתה אותו ● את הפועל ת"א הוא כבר "שכח" – "כל עוד האנשים שפיטרו אותי נשארו שם" ● את שחקני בנייהודה הוא כבר מכניס לטירוף – "השאיפה שלי היא שבנייהודה תרוץ חזק בצמרת, לא כמו בעונה שעברה" ● לעסקנים הוא ממשיך לתקוע – "הייתי רוצה שיהיו כאן שחקנים זרים, אבל מה אני אשם שהאנשים שקובעים כבר יודעים הכל ולא מתייעצים באנשי מקצוע?" ● יש לו מה לומר גם על ההגירה לאירופה ועל האינטרטוטו

על הפרק / זאב גולדשמיט

פרופיל / אבינעם פורת

מנשה שמעונוב לא נסחף בגל ההגירה של הכוכבים הישראלים לאירופה ● לא שלא היתה לו הזדמנות – דווקא היתה לו הצעה מלוקרן הבלגית, אבל מנש החליט שמוקדם מדי, שעדיין אינו בשל לאירופה ● חוץ מזה, הוא חשב על הקבוצה שלו, מכבי ת"א. אבי כהן עזב לגלאזגו ושמעונוב לא רצה להרחיב את החלל שנוצר בהגנה ● החלום האירופי נגנז – אך לשנה בלבד

בלם את עצמו

מנשה שמעונוב (מימין) עם הבוס החדש שלו במכבי ת"א, גיורא שפיגל. מנש אומר, שאחד השיקולים שלו להישאר בארץ היה התחשבות במצב שנוצר בקבוצה לאחר עזיבתו של אבי כהן. מעניין אם מכבי תתחשב בהתחשבות הזו בשנה הבאה, כששמעונוב ירצה ללכת. (תצלום: אברהם חסון)

מניה (מנש) שמעונוב לא נוסע ללוקרן. לא נוסע החוצה. לא השנה. כך החליט. אפילו תהיה הצעה קוסמת. כבר הודיע לסוכן יורלו. ישראל מעוז. אומר: "הגעתי למסקנה שבכל מקרה זה מוקדם מדי עבורי. אני עוד צריך להשתפשף, לעבור עונה אחת טובה עם הנבחרת, במשימה האולימפית שלה. שהראש שלי יהיה רק בזה. פרט לכך, ישנו העניין של מכבי ת"א. אבי כהן עזב, הקבוצה בבעיה מסויימת וחשוב שאשאר".

בלוקרן, הוא אומר, היה צפוי להרוויח 50 אלף דולר בעונה – אילו היה עובר את המיבחנים. עם מכבי לא ישב עדיין, והוא בוודאי לא מתכוון לוותר כספית. בעניין הלב, הוא מעדיף כרגע את הקבוצה הנוכחית שלו, קבוצת הנ־עורים, הנמצאת בבעיה.

שלא תהיה טעות: אירופה, כנראה בלגיה, עדיין במחשבות שלו. אבל רק לעונה שאחרי. "אני מאמין שאסע אז מוכן, עם סיכוי טוב להצליח".

מנש, ומי מבטיח לך שמכבי יוותרו עליך לעונה הבאה?

"אסתדר, אעשה הכל כדי לסכם כבר עכשיו, שלא יחסמו אותי כאשר תהיה לי אפשרות לשחק בחוץ".

הפרק האירופי שלו, מספר שמעו־נוב, החל כאשר הבלם הקדמי של לוק־רן עזב לאנדרלכט. "הם ראו את המש־חק של הנבחרת בשוויץ, שבו הייתי טוב, והתרשמו. דיברו על מיבחנים. את הטלפון על ההזמנה, קיבלתי לארה"ב כאשר הייתי בטיול. רצו שאבוא ב־13 או כ־14 בחודש שעבר. חשבתי שאני לא מוכן מספיק, מה עוד שסוף הטיול שלי תוכנן ל־20 בחודש. זה גרם אז לירידת האפשרות מהפרק. מאז, בגלל אי־נעימות, היה לי נתק מסויים עם הסוכן".

ולמרות הכל, אנחנו עוד בלוקרן. התשלום שעליו דיברה הקבוצה הבל־גית, עקרונית, היה משהו בסביבות 100 אלף דולר. במכבי, עדיין ללא החלטה רשמית, לא רצו לשמוע על פחות מכפליים. גם בעיות כגון אלה, הוא מעריך, יגיעו לפיתרון בניסיון הבא.

שמעונוב, הבלם־הקדמי של הנבח־רת, חושב פעמיים כשהוא מדבר על עצמו ואחרים. הרבה חשבונות של לא לפגוע, לא לעורר קנאה, לא לגרום לסיכסוכים. בכל זאת, הוא מרשה לח־לק לעצמו מחמאה: "הייתי בעונה שעברה שחקן ההגנה הטוב ביותר של מכבי".

יותר טוב מאבי כהן, מנש?

"התכוונתי לחלק ההגנתי", הוא "מתקן" עצמו. "אבי כהן היה שילוב של הגנה די טובה וגם בנייה, מה שיש לי פחות. השלמנו אחד את השני".

"כשהגעתי לאימון הבכורה של מכבי העונה", הוא מספר, "הרגשתי ריקנות. אבי כהן, אחרי הרבה שנים ביי־חד, היה חסר לי. שחקן מאוד דומיננטי בקבוצה, מנהיג אמיתי"

אתה אומר מנהיג, בכל שהתפר־סם גרמה המנהיגות שלו לכמות "קרי־עים" בקבוצה. במיוחד בין הצעירים.

"אבי לקח על עצמו דברים שקשו־רים במנהיגות. מי שחשב שהוא, כבי־כול, גונב את ההצגה, התלונן. אני חו־שב שאלה היו טענות־שוא".

תסתדרו בלי אבי כהן?

"ברור שהוא יחסר, אבל הבעיה הזו היתה ממילא צצה בעתיד הלא רחוק, בעוד שנה או שנתיים. רק שהיא הקדי־מה. עכשיו אנחנו במיבחן, אבל עם סיכויים די טובים, בהתחשב בכך שאנו משחקים בליגה ברמה ישראלית".

מה הפתרון?

"יכול להיות שחיים גולדברג יהיה בלם אחורי ואני אהיה קדמי, או שאני אשחק אחורי – וחי קרייס קדמי. המי־עמסה תהיה יותר גדולה, אבל נעמוד בה. בעולם לא מרכיבים לשחק היום עם ליברו, כפי ששיחקנו עם אבי".

מכבי ת"א. אבי כהן, כוני גינצבורג ואלי דריקס במיבחנים. שמעונוב: "ישנה גם בעיה עם דוריק אוולאי הפ־צוע. כרגע, המצב לא נראה טוב, אבל אתה לא יכול לדעת מה יהיה בעוד חודש. המצב יכול להשתנות. קודם כל, דריקס וכוני עוד לא חתמו וקיימת גם אפשרות שמוטי איוניר יחזור אלינו. זה יכול להיות תיגבור מצויין, שיתן דחי־פה קדימה. בוא נמתין ולא נחרוץ מר־אש את גורל הקבוצה, למרות מה שנר־אה היום".

מה קורה למכבי ת"א, ששחקנים רוצים לעזוב אותה. איפה הכבוד המ־פורסם של מכבי?

"אני לא חושב שהכבוד נפגע במשהו. המציאות היא, שהמועדון נק־לע לבעיות כספיות, עם השפעה על השחקנים העיקריים בקבוצה. מאחר שכולנו רואים במכבי ת"א את המוע־דון שאין כל טעם להחליפו במועדון אחר בארץ, חשבו השחקנים הניכחנים, שהיעד היחיד לעזיבה יכול להיות רק אירופה. שם ירוויחו ושם יוכלו להתק־דם מבחינה מקצועית".

הבנתי. כלומר, במכבי ת"א הכל כמו בימים הטובים...

"את זה לא הייתי אומר. לנו עצוב, משום שאנחנו לא מקבלים באחרונה מספיק קרדיט מהאוהדים. יש לנו המון אוהדים, אבל רובם נעלמו ממשחקים 'רגילים'. נכון שכל אחד אוהב נצחו־נות, אבל אוהד שרוף צריך לתת הרג־שה תמימה גם כשהולך פחות. אתה או־מר לי שזהו טבעו של עולם? תראה את אוהדי בית"ר ירושלים. גם כשהקבוצה בקשיים הם מגיעים למשחקים".

מפונקים, אוהדי מכבי ת"א?

"ההגדרה היותר נכונה היא שאוהדי מכבי מעוניינים רק בכדורגל משובח. כל דבר אחר מעניין אותם פחות. אוה־די בית"ר ירושלים, לעומת זאת, מעונ־יינים בעידוד בית"ר ירושלים, ובכל מצב".

חצי־נבחרת בפזורות אירופה. מנש, שנמנה עם החלק שיתאמן כאן, לא חו־שב שזהו מינוס לנבחרת. "באירופה הם יהיו בכושר טוב, ואנחנו יכולים להיות דגם של נבחרת דנמרק, בקנה־מידה אוקיאני. האסון האמיתי הוא המקרה הטראגי של אבי רן. שוער גדול ואדם. יהיה קשה לצאת מזה, אבל אני מאמין שבכוחות משותפים נתגבר. אנחנו בנ־בחרת, עומדים בפני עונה חשובה מאוד לכבוד של הכדורגל הישראלי".

מנש, בחלק גדול ממשחקי הנבח־רת, עשית יותר מדי עבירות. חמש־שש עבירות לא קלות במשחק. כזה קורה, אותה לא יכול לעצור את היי־ריב? אין דרך אחרת?

"זה לא סוד שלמשחקי הנבחרת אני מכין את עצמי לסיגנון יותר אגר־סיבי. בנבחרת אסור לעשות פאשלות. יש ליכולת שלך שם השפעה על מה שיקרה אתך בעתיד. מכיוון שכך, אני פותח בכניסה־שתיים חזקות על שחקן היריב, שיידע מי כאן בעל־הבית. תתפלא, יש תוצאות".

וזה לא בא כתוצאה ממיגבלה מסויימת?

"בהחלט לא. להיפך, לפני שהתחל־תי לשחק בנבחרת, חשבתי שהיריבים מהטלוויזיה, הרבה יותר נוראים. התב־רר לי שהם בשר־ודם. כך היה עם גרד־אם שארפ הסקוטי, קארי דיקסון האנג־לי, נורמן ויטסייד האירי ועוד".

יש לך איזשהו סיפור אישי מהשי־מירות האגרסיביות?

"יש לי אחד כזה. ויטסייד. בהתח־לת המשחק בין ישראל לצפון־אירלנד. הוא קיבל ממני שתי כניסות מאחור. הוא התחיל לקלל אותי באנגלית, ואני החזרתי לו גם כן באנגלית, עם קצת עברית. היה פשוט לא נעים. ומה אתה חושב שקרה בסוף המשחק? הראשון שניגש אלי ללחוץ יד, בחמימות, היה ויטסייד. בירך אותי על הערב הטוב שנתתי לו. מה אגיד לך, למרות שכני־סות ואגרסיביות, זו השפה הכי ברורה לכדורגלן האנגלי או האירופי. כדורגל הוא משחק לגברים".

שמעונוב בכל צד

עתיד: עסק משפחתי

פוסטר השבוע

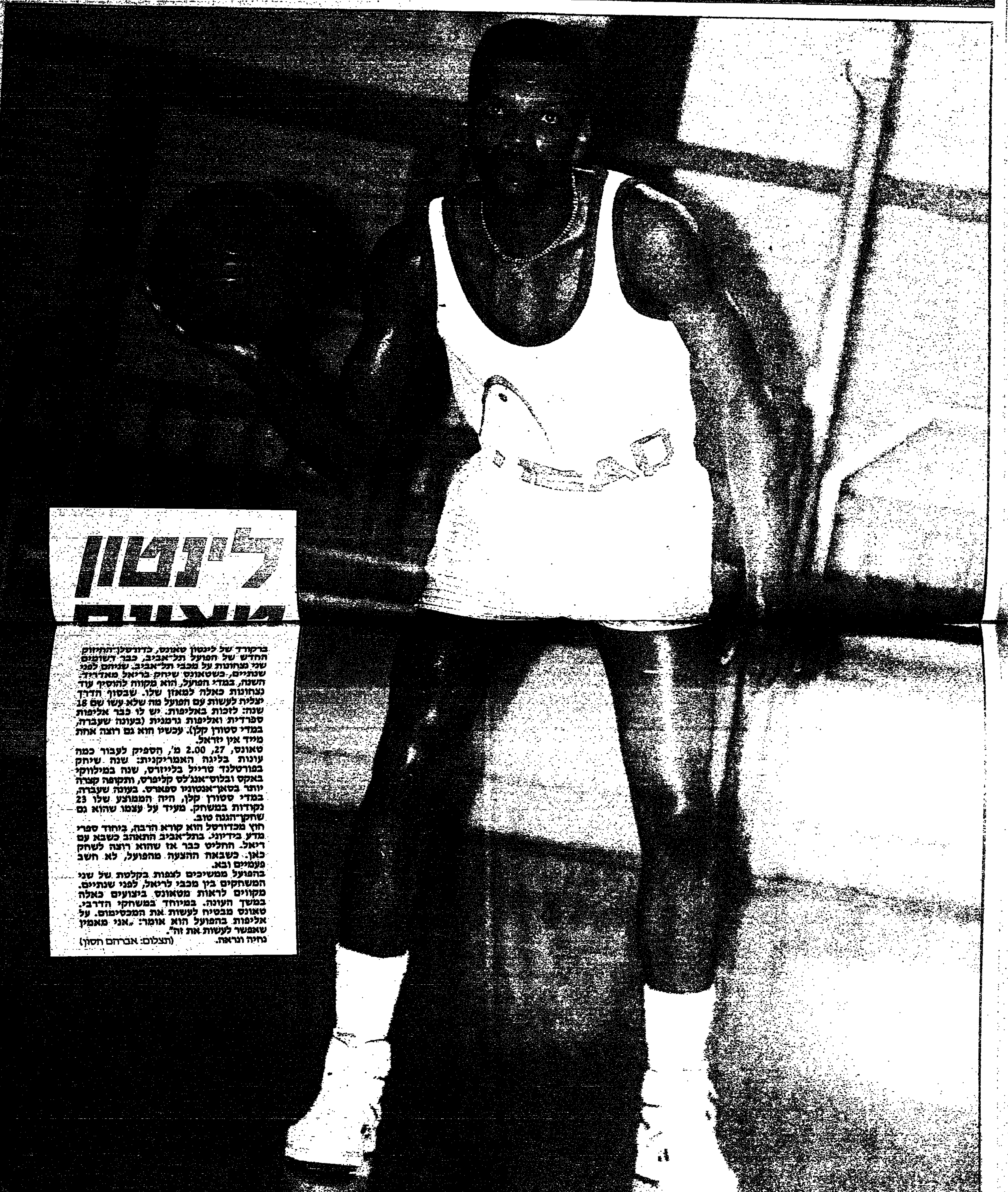

לינטון

ברקורד של לינטון טאונס, כדורסלן־החיזוק החדש של הפועל תל־אביב, כבר רשומים שני נצחונות על מכבי תל־אביב. שניהם לפני שנתיים, כשטאונס שיחק בריאל מאדריד. השנה, במדי הפועל, הוא מקווה להוסיף עוד נצחונות כאלה למאזן שלו. שבסוף הדרך יצליח לעשות עם הפועל מה שלא עשו שם 18 שנה: לזכות באליפות. יש לו כבר אליפות ספרדית ואליפות גרמנית (בעונה שעברה, במדי סטורן קלן). עכשיו הוא גם רוצה אחת מייד אין יזראל.

טאונס, 27, 2.00 מ', הספיק לעבור כמה עונות בליגה האמריקנית: שנה שיחק בפורטלנד טרייל בלייזרס, שנה במילווקי באקס ובלוס־אנג'לס קליפרס, ותקופה קצרה יותר בסאן־אנטוניו ספארס. בעונה שעברה, במדי סטורן קלן, היה הממוצע שלו 23 נקודות במשחק. מעיד על עצמו שהוא גם שחקן־הגנה טוב.

חוץ מכדורסל הוא קורא הרבה, ביחוד ספרי מדע בידיוני. בתל־אביב התאהב כשבא עם ריאל. החליט כבר אז שהוא רוצה לשחק כאן. כשבאה ההצעה מהפועל, לא חשב פעמיים ובא.

בהפועל ממשיכים לצפות בקלטת של שני המשחקים בין מכבי לריאל, לפני שנתיים. מקווים לראות מטאונס ביצועים כאלה במשך העונה. במיוחד במשחקי הדרבי. טאונס מבטיח לעשות את המכסימום. על אליפות בהפועל הוא אומר: „אני מאמין שאפשר לעשות את זה".

נחיה ונראה. (תצלום: אברהם חסון)

SABI

תווי קניה בשווי 500 שקל למוצרי אופנת *SABI LINE* יוגרלו כל חודש בין שולחי התלושים שיופיעו במקום זה. את התלושים יש לשלוח ל„ידיעות אחרונות" ת.ד. 9192 ת"א. מיקוד 61091 עבור „הגרלת הפוסטר".

תלוש מספר 66

هكذا من الأصل

פיטר שילטון משוכנע שיחדש את נעוריו בדרבי קאונטי ● ואז, אף אחד לא יקח לו את המקום בשער נבחרת אנגליה, עד אחרי איטליה 1990 ● כשזה יקרה, כבר יהיו לו יותר הופעות בינלאומיות מכל שחקן אחר בהיסטוריה

עומד בשער

שילטון בשלושה שוטים: משתטח (בנסיון נואש לעצור את השער השני של מארדונה במכסיקו), מזנק (בנסיון נואש להציל כדור), מקטר (בנסיון נואש לבטל את שער היד של מארדונה)

זירת־חוץ / חגי קרן־צבי

השוער הטוב באנגליה, מקובל בבאקינגהם פאלאס, באותה מידה שהוא מקובל בין הקורות.

בחתונה של שרה (פרגי) פרגוסון עם הנסיך אנדרו, בין הוד מעלתם הלורדים, הציג הכרוז גם את פיטר שילטון, שוער הנבחרת עלה במדרגות כנסיית ווסטמינסטר, לבוש בפראק מעוגל בתחתיתו, באותה קלילות בה עלה ל„דל" – מגרשה של סאותהמפטון, או באותה קלילות בה יעלה ל„בייסבול גראונד", מגרשה של דרבי־קאונטי, קבוצתו החדשה.

בשבת, ב־3 אחה"צ, יוביל שילטון את נבחרת הליגה האנגלית מול נבחרת שאר העולם. תהיה זו עוד תוספת, ל־91 ההופעות הבינארציות שיש כבר לשוער שניצב בין הקורות 22 שנה כמקצוען.

ושילטון עדיין מחפש אתגרים. זו הסיבה שעבר לדרבי, אחת העולות החדשות, שבמשך שמונה שנים רישרשה בשלוליות המרוחקות של הליגות האנגליות, ותוך שתי עונות עלתה מהליגה השלישית לראשונה.

דרבי זכתה בשתי אליפויות בשנות ה־70, בהדרכת המנהלים דייב מקאיי ובראיין קלאף. שילטון רוצה להחזיר אותה לפיסגה – ומיד. שעון הזמן אוזל. אומנם באיטיות, אבל בכל זאת אוזל. זה מתבטא בקווצות בשיבה שזרקה כתלתליו, אבל בעיקר בעובדה שכבר שנים הוא חף מתארים קבוצתיים. והם חסרים לו. בשלוש השנים שחתם בדרבי „אעשה אותה לאברטון וליברפול" הוא אומר. „יש לי עדיין את ההתלהבות של גיל העשרה".

■■■

בדרבי קרה מה שקרה בשנים האחרונות בקבוצות מארסיי, פאריז סאן ז'רמן, אתלטיקו מאדריד, ובמידה מסויימת גם אוקספורד האנגלית. יושב ראש דינאמי ויוזם, במקרה של דרבי איל העיתונות רוברט מאקסוול, רכש את רוב המניות במועדון, והפך בו כל־יכול.

מאקסוול החתים כמנג'ר את ארתור קוקס, האיש שהחזיר את ניוקאסל לליגה הראשונה, והפך את פיטר בירדסלי וכריס וודל לכוכבים יקרים. בירדסלי נמכר בחודש שעבר לליברפול ב־2.8 מיליון דולר. וודל נמכר כבר לפני שנתיים לטוטנהם. שניהם שחקני נבחרת.

כעוזרו, מינה קוקס את רוי מקפרלנד, הבלם של דרבי בשנות הזוהר שלה, שהופיע עם שילטון בנבחרת אנגליה.

קוקס היה האיש ששיכנע כוכב אחר של סאותהמפטון, קווין קיגן, לתת את השנתיים האחרונות של הקריירה שלו לניוקאסל. איתו, עלתה הקבוצה לליגה הראשונה. קוקס רוצה ששילטון יעשה בדרבי עבודת־קיגאן.

מיליון ליש"ט שילם מאקסוול תמורת ההעברה. הוא זכה בלא מעט הערות ציניות, אבל בחושו המיסחרי המפותח הניח, ששילטון המנהיג, יביא לדרבי את סם החיים של כל קבוצה: צופים. וצופים מביאים איתם עלייה בסחירות של המניות.

הוא צדק. למחרת בואו של שילטון לדרבי, נאבקו אוהדיה לרכוש כרטיסי מנוי, ושברו את שיא הרכישות – 1.3 מיליון ליש"ט. בשלוש שנים עשויה רכישת המנויים להגיע ל־4 מיליון ליש"ט, ודרבי תוכל להעשיר את הרכבה, ברכישות.

■■■

שילטון מיצה את עצמו בסאותהמפטון. בעונה שעברה ספג שערים רבים, בעיקר בגלל הגנה החלשה, והסיכום שלו בחמש שנותיו בקבוצתו: שלוש פעמים חצי־גמר באחד מהגביעים (האנגלי או הליגה), ומקום שני בליגה.

מההעברה לדרבי, עשה שילטון כסף טוב. סאותהמפטון קיבלה בסיכום רק 100 אלף ליש"ט מהמיליון (היא רכשה אותו מנוטינגהאם־פורסט תמורת 350 אלף ליש"ט). כריס ניקול, מנהל „סוטון", עשוי מחווה: כלפי שילטון, ושיחרר אותו בסכום נמוך, שנתיים לפני תום החוזה שלו במועדון. הוא עשה חשבון, והחליט שאם על הספסל יושב לו טים פלאוארס, שוער אנגליה עד גיל 21, שמקבל משכורת שהיא פחות מעשירית ממה שהרוויח שילטון – כדאי להמר על הסוס הצעיר.

שילטון יקבל אם כן 900 אלף ליש"ט מההעברה, שיתחלקו כך: דמי חתימה בסך 100 אלף ליש"ט, משכורת שנתית של 150 אלף ליש"ט במשך שלוש שנים וכמו שקיבל בסאותהמפטון), והשאר במענקים ואחוזים ממכירת כרטיסים. עתידו הכלכלי, אם לא יעשה שטויות, ולא ישקיע בבורסה הישראלית, מובטח.

■■■

והמעבר לדרבי גם יעניק לו, כך אמר, זריקת־המשך לקריירה הבינלאומית שלו. בובי רובסון, המנג'ר האנגלי, אמר שהוא רוצה בו גם למונדיאל של 1990, באיטליה.

אם זה יתממש, הוא ישבור את שיא ההופעות בנבחרת, השייך לבובי מור – 108. במקום השני באנגליה צועד בובי צ'רלטון – 106. בילי רייט עם 105 הופעות, מדורג שלישי. שילטון מדורג רביעי (91), אחרי ששבר כבר לפני שנים את שיא ההופעות של גורדון בנקס – 73.

את יריבו הקשה ביותר בשער הנבחרת, ריי קלמנס, עבר שילטון כשסיים את הופעתו ה־61. קלמנס פרש מהנבחרת. הוא נעלב, שלא בצדק, כששילטון הוצב במקומו במונדיאל בספרד.

אבל ההשוואה האמיתית איננה בין שילטון לקלמנס, כי אם בין שילטון לבנקס. לגמרי במקרה, או אולי לא, ירש שילטון את בנקס שלוש פעמים.

בפעם הראשונה זה קרה בלסטר־סיטי, בתחילת הקריירה של שילטון בקבוצת עיר הולדתו. כשנמכר ע"י לסטר ב־1974 לסטוק־סיטי (תמורת 340 אלף ליש"ט), שוב החליף את בנקס. הפעם השלישית היתה כששילטון ירש את בנקס סופית בנבחרת אנגליה, בעונת 73/1972.

שילטון זוכה עכשיו לפירסומת רבה יותר מבנקס הבלתי נשכח, הנכה. אבל במאבק ביניהם על תואר הגדול מכולם, יש לבנקס יתרון אחד ברור: גביע עולמי. בנקס זכה בפרס ב־1966, ונאלץ לפרוש ב־73' בגלל תאונת דרכים, שעיוורה אחת מעיניו.

■■■

בדרג הקבוצתי, הגיע שילטון לשיא בנוטינגהאם הגדולה של שנות ה־70 (אליה עבר מסטוק תמורת 270 אלף ליש"ט לאחר פרשת אהבים מביכה שהסתיימה בתאונת דרכים בהשפעת אלכוהול). בניהולו של בריאן קלאף, המדריך אותה עד היום, זכה ב־1978 באליפות אנגליה, ב־1979 וב־1980 זכה עימה בגביע אירופה לאלופות. ב־1978 ו־1979 נטלה פורסט את גביע הליגה.

דרבי היא קבוצתו החמישית, ובה ישבור כבר העונה, אם הכל יילך בסדר, את שיא ההופעות במשחקי הליגה, השייך לטרי פיין – 824. 30 משחקים חסרים לו כדי למחוק את שמו של פיין מספר השיאים.

קשה לתאר את שילטון מגן בגיל 41 על השער האנגלי במונדיאל באיטליה. אבל בקצב הדל של יצור השוערים באנגליה הכל אפשרי. גארי ביילי ממנצ'סטר יונייטד, שממילא לא היה שוער מבריק, נאלץ לפרוש בגלל פציעה. כריס וודס מגלאזגו ריינג'רס הוא היורש. כמה הופעות יש לוודס בנבחרת? – פחות מעשר.

וודס היה הוגן כשאמר שעיסקת שילטון – דרבי „היתה שווה כל פני שולם". אבל אחר כך הוסיף שעכשיו הוא מקווה להיות השוער הראשון של אנגליה בגיל 30 (הוא בן 27).

מועמדים אחרים לשער האנגלי: הם דייוויד סימאן מקווינס פארק ריינג'רס, סטיב אוגריזוביץ' מקובנטרי וג'ון לוקיץ' מארסנל.

באיטליה, אם, ואולי, ישבור לבטח שילטון את השיא העולמי של הופעות בנבחרת לאומית, השייך לדמות ותיקה אחרת בין הקורות – פאט ג'נינגס הצפון־אירי, שפרש אחרי מכסיקו בגיל 40 עם 119 משחקים בינארציים.

בלוני קיץ

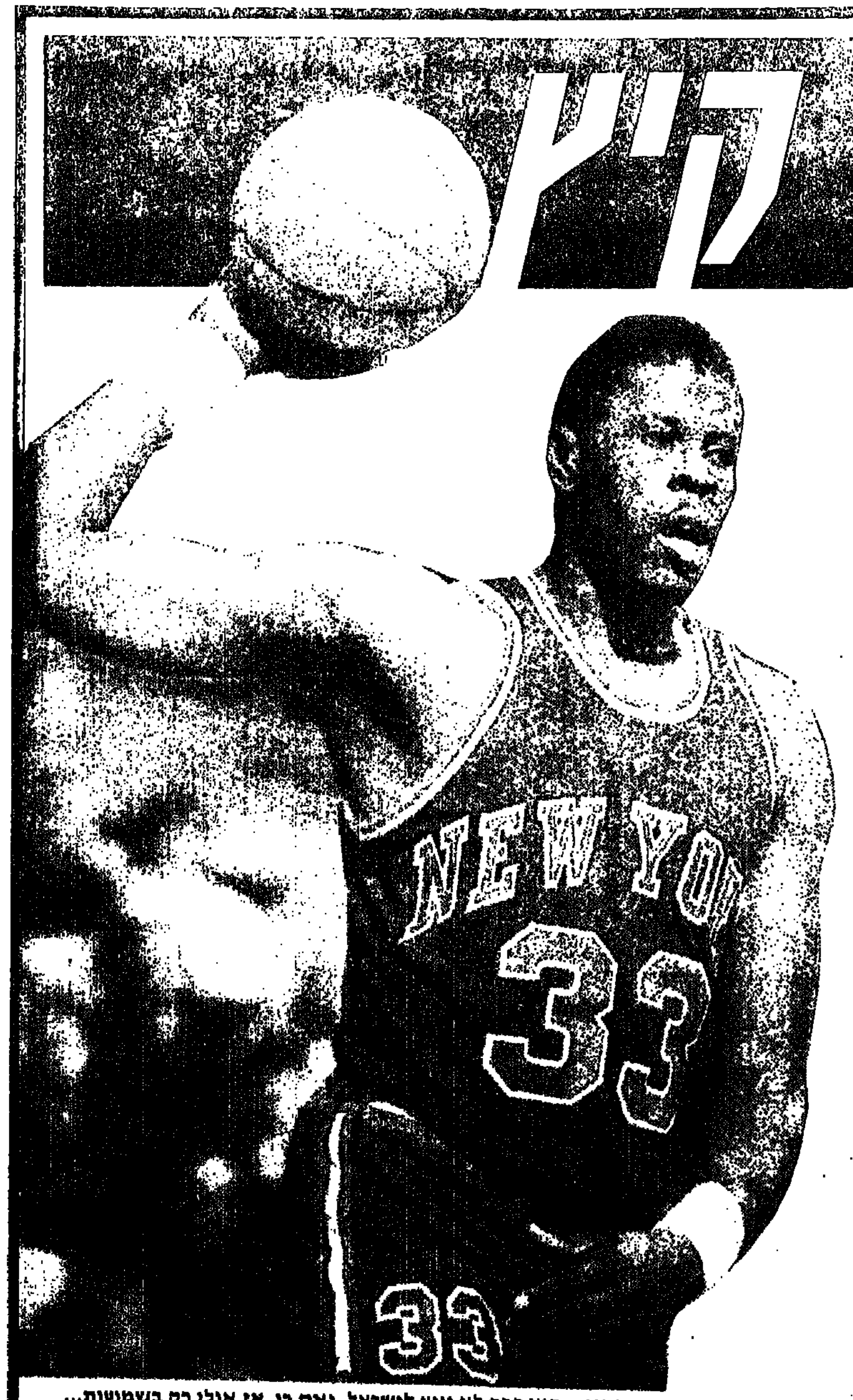

פט יואינג – הוא כבר לא יגיע לישראל. ואם כן, אז אולי רק בשמועות...

„פאט יואינג יגיע למכבי ת"א". זו רק אחת מהשמועות – חלא־נבונות, כמובן – שהופצו בשבועות האחרונים ● התקופה שלפני סגירת ההעברות מועדת מטבעה לבדותות וסיפורים, מכל הכיוונים. כולם עובדים על כולם: הקבוצות על העתונאים, הכדורסלנים על הקבוצות ● ביום ד', אחרי שתיסגר רשימת ההעברות, אפשר יהיה לקרוא את הסיפורים שפורסמו – ולצחוק

„פט יואינג ישחק במכבי ת"א בעונה הקרובה", כך סיפר לנו בהתרגשות המקור שלנו, ששמע את הסיפור בחוף הים, מפי אחד ממקורבי מכבי ת"א. לא פחות ולא יותר, אחד הכוכבים הגדולים ביותר בארה"ב יבוא אלינו. והיכן ימצא אריה ברנוביץ, גובר מכבי ת"א, את כל מיליוני הדולרים עבור שחקן מסוגו ומי בארה"ב בכלל יסכים לוותר עליו?!

פט יואינג שייך ל„סיפורי הקיץ" הרבים שהתרוצצו ומתרוצצים ברחוב, כמו גם דומיניק ווילקינס וכל שאר השמות המפוצצים של הליגה המקצועית האמריקנית, שהופרחו כאן באוויר. הרושם מהצד הוא שכולם עברו או ניסו כאן לעבור על כולם בחודשים החמים. כרגיל מאשימים את העתונות, אבל זו לרוב אינה ממציאה את הסיפורים הללו. יש להם בדרך־כלל מקור אחר.

המירדף אחרי אמריקנים, אחרי שחקני־חיזוק, שובר כל קיץ שיאים חדשים. כל קבוצה רוצה את הטובים ביותר. די בזריקת שם של כדורסלן ברמה, שהוא בבחינת „שחקן חופשי", למתן האות לפתיחת המירדף.

בכל קבוצה כמעט היו מוכנים לספר הקיץ על מעשי הקבוצה המתחרה. עם מי נפגשו נציגיה בארה"ב, את מי יחתימו ומי מהשחקנים דחה את ההצעה. על פעולותיהם הם לא היו מוכנים

פסק־זמן / רפאל נאה

לספר. על אלה אפשר היה לשמוע מקבוצה אחרת....

למעשה, היצע השחקנים לא היה גדול, כל עוד לא בחרו קבוצות ה־N.B.A את השחקנים לעונה הקרובה. בגלל שכיחת שחקנים בארה"ב חל עיכוב. המירדף התנהל איפוא לרוב סביב אותם שחקנים. הקבוצות המנוסות יותר, אלה שבשורותיהן כבר עברו שחקנים רבים, יודעות לעשות זאת בצורה דיסקרטית מאוד. היו כאלה שאף דאגו „להשתיל" ידיעה לא נכונה על בואו של כדורסלן איקס, בשעה שסגרו עם שחקן אחר. את הכתב ש„נפל" שיכנעו, כי הידיעה שפירסם היתה הנכונה ביותר באותו זמן.

„בלוני הקיץ" הביאו את אותם הסיפורים, יום אחד הודיע סוכנו של כדורסלן מסויים, כי קיים ספק לגבי שובו של השחקן לארץ. למחרת, עם פירסום הידיעה, הזדרזה הנהלת הקבוצה למסור כי חתמה עם השחקן.

כאשר שמענו כי ארל וויליאמס ישוב לארץ שבועיים אחרי פתיחת האימונים באליצור נווה־דוד רמלה, לא הופתענו. הרי הכדורסלן חוזר על התרגיל הזה שנים רבות. כזה היה וויליאמס בצעירותו. בגיל 36, כבר אי־אפשר לחנכו מחדש. אבל כל עוד ימשיך לשחק, יכניס פילפל לליגה.

יושבים מול מסוף המחשב ופורצים בצחוק רם למיקרא הידיעה שהתקבלה מירושלים, לפיה הודיע ריקי בראון להנהלת הפועל ירושלים על דחיית בואו, כיוון שהבנקים בארה"ב היו סגורים בסוף־השבוע, והוא לא הספיק להוציא כסף.

וישנו הסיפור של קית כנט, שיישמע מחר בבית־המשפט, כאשר שלוש קבוצות נאבקות עליו. או ההבטחות שנתנה או לא נתנה העמותה הקודמת של הפועל חיפה לשורה של שחקנים והאם היתה רשאית או לא לעשות כן.

אילו אספנו את כל הידיעות והסיפורים לחוברת אחת, שתתפרסם בפתיחת העונה, כאשר הכל כבר יהיה סגור וחתום, היינו מקבלים להיט הומוריסטי אמיתי.

ה־12 בחודש, יום רביעי הקרוב, הוא מועד סיום ההעברות לעונה הקרובה, שתיפתח בספטמבר. זה היום של רכזי הליגות באיגוד הכדורסל ויומם של רבים מאנשי הכדורסל, הבאים למשרדי האיגוד פעם בשנה, כדי להציץ במתרחש, או לראות ולהיראות.

באותו יום תינעל ה„בורסה". רק את החוזרים אפשר יהיה להמשיך לרשום. בימים שלפני ובשעות הבוקר של אותו יום (עד 1 בצהריים) יתנהל „מימכר העברים". רכזי הכדורסל במרכזים ימצאו לעצמם פינה שקטה, כדי להרסיף את חתימתם על טופס ההעברה. בלעדיו הוא אינו שווה. טופסי השחקנים, שיבקשו לעבור לקבוצות ממרכזים אחרים, יונחו בצד לקראת „גניבת הסוסים" עם רכז המרכז המתחרה. תן לי ואתן לך.

ה„סטנט" הזה הוא בלעדי לישראל, אבל כל עוד הספורט בארץ בנוי על מרכזים הוא יימשך. קבוצות בספורט יכולות למכור ולקנות שחקנים כראות עיניהן. איש אינו מפריע להן ואינו מתערב. אבל הספורט בישראל שייך למרכזים, למרות שאלה מאבדים לאט לאט את השליטה על המועדונים. יסוד עמותות עצמאיות הופך את תלות הקבוצה במרכז למיזערית. מופיעים עם סמל המרכז, אבל פועלים בצורה עצמאית.

קחו את איתן חפר, רכז הכדורסל של הפועל, שנקרא בשבועות האחרונים לכבות הרבה „שריפות". רצה בכל כוחו שהפועל חיפה, שנקלעה לקשיים, תמשיך לתפקד. אבל גם הוא היה כבול, כי בעונה הקודמת ניהלה את הפועל חיפה עמותה עצמאית. כשהגיע לידיו טופס השיחרור של ג'ונתן דלול, הותיר אותו אצלו עד לבירור העניינים לגבי עתידה של הפועל חיפה. מיד הותקף בצורה חריפה ע"י הפועל ת"א. דלול עבר לבסוף להפועל ת"א, והכל בא על מקומו בשלום.

כאשר ניסו בהפועל חיפה להעמיד חזרה את הקבוצה על הרגליים, באמצעותו של יעקב שלזינגר, הצטערו על עזיבתו של דלול, שנחשב בשוק ככדורסלן ישראלי מעל הממוצע. לא היינו רוצים להיות במקומו של שלזינגר, כאשר התדפקו אצלו כל אלה שראו את עצמם כשחקנים משוחררים.

בכל הקשור למרכזים ולתלות, קיים כאן תיאטרון אבסורד. מצד אחד, קבוצות רבות מבקשות להיות עצמאיות ולפעול כמי שהן מוצאות לנכון, אך כשהן נקלעות לקשיים, הן מתדפקות על דלתות המרכז לעזרה.

וקיים גם סיפור הפוך של מכבי ר"ג, קבוצה שמאז שאני זוכר אותה יש לה בעיות של ממון. מנהליה אינם מרכזיים או פועלים בדרך עצמאית. התלות שלהם במרכז מוחלטת. יורים להם את הכסף הדרוש לפעול בעונה הקרובה – יעברו. השאלה היא האם בכלל „תגובת קיץ" ארוכה לא יאותו הפעם ראשי הקבוצה את הרכבה.

ביום רביעי נפגוש במשרדי האיגוד וברחבה שלמטה אוסף של כדורסלנים ומנהלי קבוצות, שיתרוצצו עד שעת השי"ן, עסקנים שימתחו עד הרגע האחרון את שחקניהם. וברגע האחרון יתחתמו על הטופס. נשמע כרגיל על הרבה טפסים הטעונים בירור ודיון נרקי, ופסיקה של היועץ המשפטי ואולי ישיבה מיוחדת של בית־הדין העליון.

שם המשחק הוא כדורסל. אבל זהו כבר מזמן לא הספורט שהיה, זהו משחק שמגלגל הרבה כסף, שמלווה בהרבה פוליטיקה ותכסיסנות.

הטוטו שלך

	לקמצנים 16 טור	למזליטיקים 128 טור	למכורים 432 טור
1	1	1	1, X, 2
2	1	1	1
3	1, X	1, X	1, X, 2
4	1	1	1
5	2	1, 2	1, 2
6	1	1	2
7	2	2	1, X
8	1, X	1, X	1, X, 2
9	1	1, X	X, 2
10	2	2	2
11	2	2	1, X
12	1, X	1, X	1
13	1, X	1, X	1
14	2	X, 2	2

בולין – ריינגווד סיטי. ה"פיצוץ" של הליגה הראשונה של ויקטוריה, בין הצוערת בראש, בולין, לבין השנייה, ריינגווד סיטי. כל תוצאה אפשרית בקרב הגדול הזה. לכן, משולש.

נוקס־סיטי – ורנקאסטר. הבליינר הראשון בטופס. נוקס־סיטי לא תתקשה לנצח בביתה את הלפני־האחרונה בטבלה. 1.

דנדנונג־צפון – אסנדון־סיטי. שתי קבוצות מרכז טבלה, הממוקמות בשכנות. שתי הקבוצות מגלות אי יציבות. לכן לא ניקח סיכונים מיותרים. 1, X, 2.

סאנגבורי – נונאוודינג. המארחת, סאנגבורי, נמצאת חזק בתמונת הצמרת, במרחק של שתי נקודות מהמובילה. לכן היא לא תתקשה לנצח בביתה את נונאוודינג מהתחתית. 1.

אלטונה־סיטי – ווסטגייט. אנו עוברים לליגה השנייה של ויקטוריה. ווסטגייט, הצוערת בראש הטבלה, היא מכונת ההבקעה בליגה הזו, עם 48 שערים. טבעי שנעניק לה נצחון, אך בואו נהיה ערוכים גם להפתעה. 1, 2.

דנדונג־סיטי – אלתהאם. עוד באנקר. המארחת טובה בהרבה מיריבתה מהתחתית, לכן היא לא תתקשה להשיג נצחון ביתי. 1.

המלין – מורולבארק. השאלה במשחק הזה היא כמה שערים תבקיע מורולבארק לרשת המארחת, השקועה עמוק בתחתית. האורחת נמצאת במרחק שתי נקודות מהמפסגה עם משחק חסר. 2.

ריינגווד יונייטד – דובטון. משחק תחתית מובהק, שהביתיות תשחק בו תפקיד מרכזי. ההימור שלנו הוא שריינגווד יונייטד תנצח, אך נצמיד X מטעמי ביטחון. 1, X.

סאנדרינגהם – גילונג־צפון. סגנית־המובילה בטבלה, סאנדרינגהם, מועמדת לנצחון. אבל גילונג־צפון נושאת את עיניה לצמרת. לכן המשחק הופך קשה לניחוש. כדי לא לשבור את הראש יותר מדי – משולש.

וויברלי – קליסטון־דייל. משחק קשה לניחוש, שכן שתי הקבוצות בעלות רמה כמעט זהה. אומנם, לאורחת יש יתרון של שלוש נקודות על יריבתה, אך אין זה אומר הרבה. 1,X,2.

באלגה – סטירלינג. הטבלה אומרת לסמן 2 בלי מחשבה שניה. אבל בהרבה מקרים הטבלה המערב־אוסטרלית רימתה. אומנם נסמן 2, אך גם ננסה לתפוס הפתעה. 1, 2.

בייזווטר – אוסבורן־פארק. במשחק זה יש לאורחת יתרון איכותי ברור, והעובדה שהמשחק מתקיים בביתה נותנת חיזוק לעניין. אבל נעניק סיכוי גם לאורחת ונצמיד גם תיקו. 1, X.

קוקבורן – אינגלווד. שתי הקבוצות נמצאות בשכנות זו לזו, בחלק התחתון של הטבלה. לכן כל תוצאה שתושג לא תפתיע, ואנו נסמן את המשולש האחרון בטופס. 1, X, 2.

קינגסוויי – אתונה. מספר נקודות זהה ושאיפות לדבוק בחבורת הצמרת דומות. אבל יחס־השערים העדיף של אתונה מעניק לה עדיפות. סימון תיקו לא יזיק כלל. 1, X.

(א. רוזנברג)

שיטה

תוכנית מלאה 3888 טורים. מצומצם: 432 טורים. 9 טפסים X 48 טורים

	5 משולשים ו־4 כפולים	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	1, X, 2	1, X, 2	1, X, 2	1, X, 2	1, X, 2	1, X, 2	1, X, 2	1, X, 2	1, X, 2	1, X, 2
2	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
3	1, X, 2	1	X	2	1	X	1	2	X	2
4	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
5	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2
6	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
7	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
8	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X
9	1, X, 2	1	X	2	1	X	1	2	X	2
10	1, X, 2	1	X	2	2	1	2	X	2	1
11	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2	1, 2
12	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X	1, X
13	1, X, 2	1	1	X	X	X	2	X	2	2
14	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2	X, 2

אלכסנדר גומלסקי (מימין) מדבר. לא בטוח שמייק פראטלו (לידו, מאמן אטלנטה הוקס) ודומיניק ווילקינס מבינים. לא בטוח שואלרי (טיק) טיחוננקו (מספר 9) ואלכסנדר וולקוב (11) מתעניינים (תצלום־רדיו: אי. פי.)

החברים של אלכס

טפול בשוק חשמלי ● זו היתה ההגררה של המאמן הרוסי היהודי אלכסנדר גומלסקי, אחרי ששת הרוסים שלו בילו כמה דקות על הפארקט מול דומיניק ווילקינס, טרי (עץ) רולינס, ספאד ווב, קווין ווליס וג'ון באטל ● התוצאה היתה 2:20

מנחם לס — מ־U.S.

ששה כדורסלנים רוסים הגיעו עם אלכסנדר גומלסקי לארה"ב. ששה שחקני נבחרת. רצו לראות אם הם יכולים להחזיק כמה דקות מול דומיניק ווילקינס, טרי (עץ) רולינס, ספאד ווב, קווין ווליס וג'ון באטל. שחקנים מהשורה הראשונה של ה־N.B.A.

הם לא יכולים. המרחק רב מדי. והתוצאה קפצה ל־2:20 תוך כמה דקות, והניסיון הופסק כשכולם מתחבקים וצוחקים.

הם לא באו הנה לשחק נגד שחקני N.B.A. הם באו ללמוד. טד טרנר, שאירגן את משחקי הידידות, רוצה להביא שלום ואהבה לעולם בהצגת יחיד. הוא התנה על צ'ק, וששת שחקני המפתח של בריה"מ, שבקרוב יצטרכו לשחק נגד המילווקי באקס בטורניר בינלאומי המאורגן לפני פתיחת הליגה (ראה למטה), הגיעו לסידרת אימונים ומשחקים.

"איש עם כדור. דאבל־טים. גוד. איש בלי כדור, דאבל־טים. נו־גוד. נו ליגל. לא ליגלי. לא חוקי. הגנה אסורה ב־N.B.A".

מייק פראטלו, מאמן אטלנטה, מנסה להסביר לסובייטים את חוקי ה־N.B.A, ומאמנם גומלסקי, שקצת מתמצא וקצת יודע אנגלית, מנסה לעזור.

הרוסים יתאמנו וישחקו נגד קבוצות של ליגות הקיץ כאן, במטרה להתמצא בסגנון המשחק של המקצוענים. הם יישחקו – מחוזקים בדומיניק ווילקינס, ספאד ווב, קווין ווליס וג'ון באטל, נגד קבוצה המורכבת מכוכבי עבר של ה־N.B.A ושחקני מכללות.

ייתכן מאד שזהו הצעד הראשון – והרציני ביותר עד עתה – לקחת רוסים ל־N.B.A. גומלסקי אמר לכתבים: "ישנה אצלנו עכשיו הצעה לאפשר לכמה שחקנים לשחק ב־N.B.A, בלי שיאבדו את כרטיס השבב שלהם. זה יקרה אחרי האולימפיאדה ב־1988. למה לא? היכן אפשר ללמוד כדורסל עילאי אם לא ב־N.B.A?".

כשנישאל אם ישנו איזה רוסי שיכול לשחק היום ב־N.B.A, ענה גומלסקי: "לא בחמישייה. אבל יש לנו 3־4 שיכולים לעזור מהספסל. אין לנו גארדים טובים מסטנדרט של המקצוענים. יש לנו כמה ביג־מן שהיו יכולים לעזור". אם זה לא היה המצב, אטלנטה הוקס לא היתה מבזבזת שתי בחירות בדראפט על רוסים. זה גם בוודאי לא מקרה שהשניים נימצאים בין השישה שעל המגרש.

הם מסתובבים בעיר ללא כל שמירה, משוחחים בחופשיות עם כתבים, מבלים בדיסקוטקים. רבותי, הגיע פרק חדש בשיטה הסובייטית ובצורת התנהגותה.

לרוסים קל להסתובב בשמש, ולפלרטט עם כל המצצות של אטלנטה. הם נהנים מכל רגע. הקושי היחיד בינתיים הוא על המגרש. "הם לא רעים במשחק HALF-COURT", אומר פראטלו, "אבל ברגע ששחקני ה־N.B.A מתחילים לרוץ, הם קצת אבודים. אין להם את הכח והיכולת האתלטית שיש לשחקני ה־N.B.A".

פראטלו מוציא את דומיניק, שעושה על המגרש כל מה שהוא רוצה, ומכניס את צ'אר קסלר, שחקן העבר של אוניברסיטת ג'ורג'יה. נגדו הרוסים משחקים כשווים בין שווים. "הוא שחקן מהקלאסה שלנו", אומר גומלסקי. "הטובים של ה־N.B.A הם עדיין בקלאסה אחרת".

הרוסים מכירים את כל שחקני ה־N.B.A. הם רואים אותם בטלוויזיה האירופאית, ויש להם את הכוכבים שלהם. טיחוננקו – שלפי מיטב המסורת היאנקית כבר קיבל כינוי ע"י דומיניק, 'טיק' – טוען שאין כמו הלייקרס. ואלרי גובורוב, 2.10 מ', לא מסכים: "סלטיקס איז בסט. לארי בירד".

8 FEET, 20 FEET

[illegible]

שַׁעֲשׁוּעוֹן

את הפתרונות (בלבד) יש לשלוח לשעשועון "ידיעות אחרונות לילדים" ת.ד. 1431 ת"א, 61014

הָבִיאוּ צְבָעִים!

הוּא מֵעִיף עֲפִיפוֹן בְּשָׁמַיִם גְּבוֹהִים.
בִּזְכוּתֵנוּ יִהְיוּ הַשָּׁמַיִם כְּחֻלִּים.

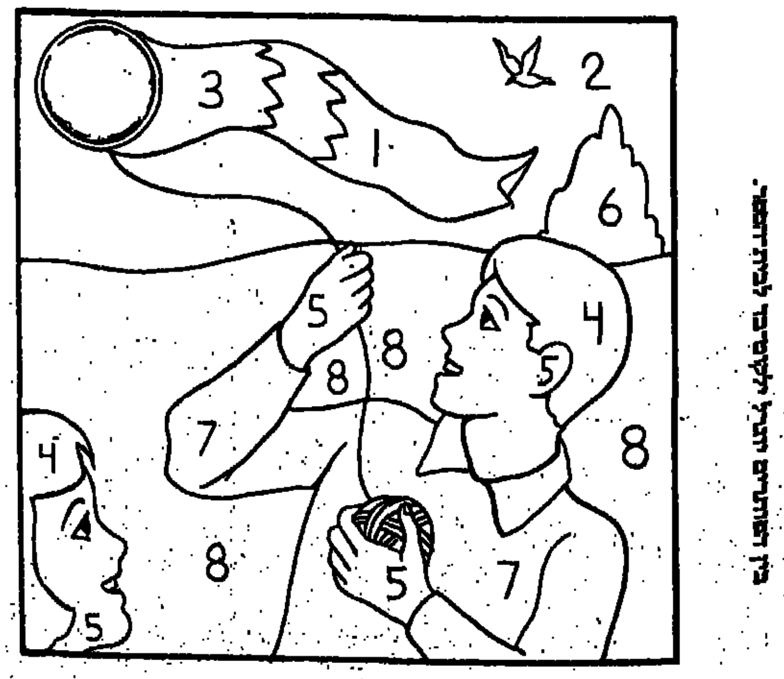

הוֹרָאוֹת צְבִיעָה: 1 = אָדֹם; 2 = כָּחֹל; 3 = צָהֹב; 4 = חוּם בָּהִיר; 5 = צֶבַע גּוּף; 6 = יָרֹק כֵּהֶה; 7 = כָּחֹל כֵּהֶה; 8 = יָרֹק בָּהִיר.

מִשְׂחַק הַשְׁתַּקְּפוּיוֹת

בִּגְלַל הַקִּדָּה־הַשְּׂעִירָה הַמּוֹשֶׁכֶת אֵלֶיהָ אֶת הַדְּבוֹרִים, אֵין מִי שֶׁיַּאֲבִיק אֶת פִּרְחֵי הַתַּפּוּחַ. אָמִיר הַכּוֹרֵן מָצָא תְּרוּפָה לַמַּכָּה וְהוּא מַעֲבִיר אֶת כַּוְרוֹתָיו אֶל מַטַּע הַתַּפּוּחִים. יֵשׁ שְׁלוּלִית, וְהַכֹּל מִשְׁתַּקֵּף, זֶה פָּשׁוּט. אַךְ מוּזָר... לֹא הַכֹּל שָׁם כְּמוֹ בַּמְּצִיאוּת!
נַסּוּ לִמְצֹא אֶת שְׁלֹשֶׁת הַהֶבְדֵּלִים.
בְּהַצְלָחָה!

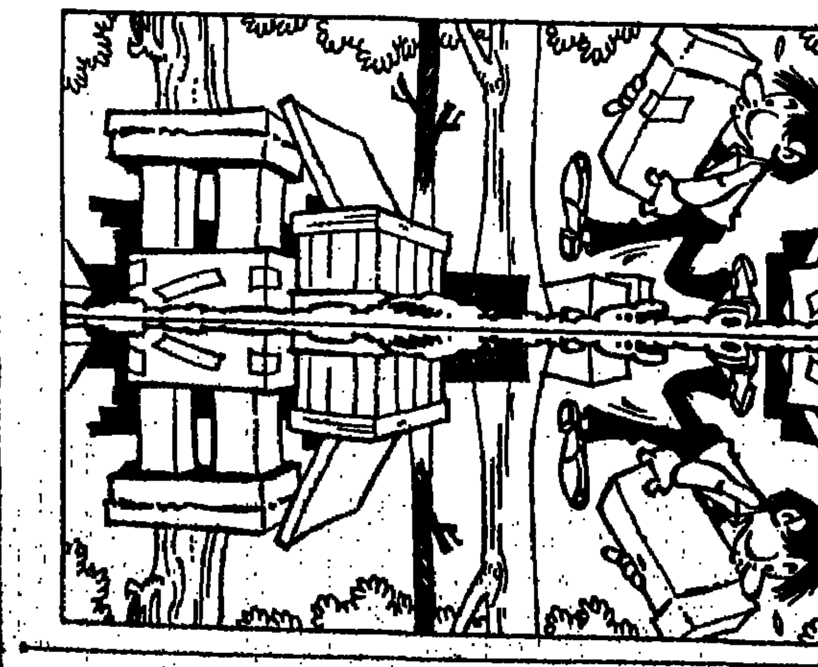

הֲפֹךְ בּוֹ וַהֲפֹךְ

אֲנִי הַיּוֹם שֶׁרַק מַתְחִיל;
אֲנִי כְּשֶׁחַק אוֹר מַבְהִיל;
אֲנִי פָּרוֹת וְגַם סוּסִים;
אֲנִי דְּבָרִים מִתְקַלְקְלִים.

מִי אֲנִי?

בין הפותרים יוגרל [illegible]

בעקבות העקבות
מאת גדי טאוב

פרשת הפריצה למוסך

בשעה שלוש ועשרים לפנות בוקר, הגיעו המפקח קידר ועוזרו, סמל המשטרה ברזילי לבית גדול, דו־קומתי, שבתחתיתו מוסך חנייה פרטי. אל המוסך הובילו שתי דלתות, שאחת מהן, זו שנועדה למעבר אנשים, נפרצה במומחיות. הדלת שנועדה למכוניות היתה מורמת, מעליה דלקה נורה חשופה, והמנעול הכבד שחיבר אותה לעוגן ברצפה מבפנים, רוסק בפטיש. מכונית אמריקנית שחורה ומטופחת שתפסה את מרבית החלל, הבהיקה לאור הניאון הבהיר שבקע מתקרת המוסך וחשף שריטות בצבע, סביב מנעול דלת הנהג. המפקח התכופף מתחת להגה ובדק את חוטי החשמל של המתנע שנחתכו ותוברו מחדש באופן שאיפשר התנעה בלא מפתח. לאחר מכן הזדקף, תחב את עטיפת סופריית המנטה שלו למאפרת המכונית וניגש למר אבישר, בעל הבית, שעדיין המתין בחלוק־רחצה ליד גרם המדרגות שחיבר מבפנים את ירכתי המוסך אל המטבח שבקומה מעליו. צעדי המפקח הדהדו בחדר.

„בוא נתחיל הכל מהתחלה", אמר קידר.

„שוב?" מחה אבישר, „את כל הסיפור?"

„כן", אמר המפקח, „אני רוצה לשחזר הכל פעם נוספת".

מר אבישר נאנח ופתח באי־רצון: „בערך בשעה שתיים וארבעים התעוררתי לרעש התנעת מכונית. נדרשו לי שניה או שתים להפריד בין חלום למציאות, עד שהבנתי כי מישהו מתניע את המכונית שלי. כיוון שאשתי ישנה לידי בשקט, היה ברור שזוהי פריצה. כשירדתי, שמעתי את הפורץ מחמם את המנוע בלחיצות גאז רועמות, כאילו אין איש בבית. לא שכחתי לקחת סכין מהמטבח – מה שבטוח, בטוח. מכאן יכולתי להציץ בלי להתגלות, אבל ההשתקפות של מנורת הניאון על השימשה הקידמית הפריעה לי לראות מי נמצא בתוך הרכב וברור שלא יכולתי לדעת אם הוא חמוש, ובכמה. בלי לדעת זאת, לא רציתי להסתכן, עד שלפתע עלה ברעתי רעיון. חזרתי למעלה, ויצאתי מדלת הכניסה הראשית של הבית. רציתי להיתלות על דלת המוסך ולסגור אותה בטריקה, מתוך תקוה שהוא לא יביט לכיוון שלי. כך עשיתי ואחר כך חזרתי בריצה לחדר השינה. הבחור נבהל כנראה, וברח. צלצלתי למוקד המשטרה ולא העזתי לצאת מחדר השינה עד שהגעתם".

„עד כמה שאני מבין, הרכב לא ניזוק", אמר קידר.

„לא", אמר אבישר, „אבל נגנבו רדיו־טייפ וטלפון־נייד שהיו מותקנים בו".

„מבוטחים?"

„ללא ספק".

„צר לי, מר אבישר", אמר קידר, „משהו מאד מסריח כאן. אתה עצור ואתה בא אתנו לתחנת המשטרה".

מדוע חשד המפקח במר אבישר?

החידה ופתרונה ישודרו בקול־ישראל, רשת ב', ביום ששי, י"ב באב תשמ"ז (7.8.87), במסגרת התכנית „בראש צעיר", המוגשת החל משעה 8.00 בבוקר.

מעט הילדים

היונה שלי

יש לי יונה. קולה הוא לא מי יודע מה, אבל במשך הזמן מתרגלים לכל דבר.

קנו לי אותה ליום ההלדת ואני אוהבת יונות; סליחה, יונים. היא לא הכי שקטה, להפך – רעשנית נורא, אבל היא נקיה ונוצותיה יפות מאד.

אלפתי אותה להשמיע קול, ועכשו אנחנו מלמדים אותה לשתק!

עדית עז, כתה ה', חולון

*

האיש "הקטן־גדול"

את האיש הקטן־גדול הזה
אוהבים כל כך.
את האיש הקטן־גדול הזה
אנו לא נשכח!
בפולין הרחוקה הוא נולד
אך אהבתו לארץ־ישראל
הרגשה מיד.
הוא אהב להתבודד תחת העצים
להאזין – לרחש ולציוצים.
אחר כך לארץ עלה,
היה לראש ממשלה
ועלה לגדלה.
חלומו היה ליישב את הנגב,
להפריח השממה
רגב אחר רגב.
לשדה בוקר עם פולה עבר
ובצריף קטן ודל הוא גר.
ואכן, תקנת החזון נתגשמה
ובן־גוריון הוא לנו מופת ודגמה.

את האיש הקטן־גדול הזה
אוהבים כל כך.
את האיש הקטן־גדול הזה
אנו לא נשכח!

ענבל מילגרום, בת 12, נהורה

פצוחים
מאת מתתיהו ואבירם עופר

חידה מספר 46

חידה זו פורסמה בספרו של דינסמן, שיצא לאור בלונדון בשנת 1968.

קטי אפתה עוגה. המירשם קבע שצריך לאפות את העוגה במשך 9 דקות בתנור. היו לקטי שני שעוני־חול, האחד של 4 דקות והשני של 7 דקות. מהי הדרך המהירה ביותר בה יכולה קטי למדוד 9 דקות באמצעות שני השעונים?

*

פתרון חידה מספר 43

הוא בלע את אחת הפתקאות. זו שנשארה היתה „נדון למוות", ולכן ברור שעל השניה היה כתוב „חף מפשע".

* * *

את הפתרונים אנא שלחו לפי הכתובת: שעשועון „ידיעות אחרונות לילדים", ת.ד. 1431 תל־אביב, 61091.

בין הפותרים יוגרל רדיו טרנזיסטור.

אבא בנה לנו ברכה
מאת עדולה

אבא בנה לנו ברכה.
מים כחלים יש בתוכה.
אני שוחה בה כמו דג!
אני מתיז עד ראש הגג!

אבא בנה לנו ברכה.
נחשו נא, מי ראשון שחה?
שחה הכלב של לילך –
הוא לא אהב את זה כל־כך!

זהירות – חבל
מאת עדנה אפק

יש אנשים שחושבים, שילדים הם תמיד לא זהירים, ואלו המבגרים, מפני שהם מבגרים, הם גם יותר חכמים וגם יותר זהירים. אבל זה לא תמיד נכון. יש לי חברה מאד טובה, שהיא באמת כבר לא ילדה (היא אולי בת ארבעים), והספור הזה הוא על החברה שלי, עפרה.

ערב אחד הלכה עפרה לבקר חברים. החברים של עפרה גרים בבית פרטי בשכונה בקצה העיר. עפרה ישבה אצל החברים שלה ודברה ובשעה מאחרת בלילה, בערך בחצות, היא קמה, עם עוד חברה, כדי לחזור הביתה.

שתי הנשים ירדו במדרגות שהוליכו מהבית לכביש. היה שקט מאד, איש לא היה ברחוב. בערך באמצע הכביש ראתה עפרה חבל מנח. חבל ארך קצר, עבה, עם נקדות שחורות.

עפרה רצתה להתכופף ולהרים את החבל היפה, אבל היא היתה מאד עיפה והתעצלה להתכופף. וזה, ילדים, היה המזל שלה.

אז מה היא עשתה? היא סתם דרכה על החבל.

ומה עשה החבל? לא תאמינו, אבל החבל קפץ והתפתל מתחת לנעל שלה!

בטח כבר נחשתם, נכון?

ובכן, החבל לא היה חבל אלא נחש, ולמזלה של עפרה זה היה ערב קריר והיא היתה נעולה בנעלים סגורות, אז הנחש הכיש רק את הסוליה ולא קרה לה בעצם שום דבר. במזל.

אז כפי שאתם רואים, לא רק ילדים הם לא זהירים.

יש שאלות? יש תשובות!

האם זה נכון שפינגווינים חיים לא רק בקטב הצפוני והדרומי?

דורתי פינר, רחובות

ובכן, התשובה היא כן ולא. כן: פינגווינים חיים לא רק בקטב הדרומי אלא גם באזורים חמים יותר, כחופים הדרומיים של אפריקה, אמריקה ואפילו איי גלפגוס. לא: אין פינגווינים בקטב הצפוני. הפינגווינים הם משפחה של עופות המתאמת ביותר לחיים במים. גופם מכסה נוצות דקות וקשות הנראות כמו פרוה. מתחת לעורם יש שכבת שמן השומרת על חם גופם.

לרגליהם של הפינגווינים יש קרומי שחיה, ובעזרת כנפיהם הם מסגלים לשחות במהירות, לצלול ולדוג דגים. בעבר, עד לפני כמאה שנים, היה עוד עוף ממשפחת עופות אחרת, משפחת האלקיים, ושמו היה פינגווין קדמון. בצורתו החיצונית דמה לפינגווינים, אך הוא לא היה מסגל לעוף, וכנפיו שמשו לו כסנפירים. אגב, השם פינגווין מקורו בשפה הקלטית שדברה באיסלנד, מולדת הפינגווין הקדמון, ופרושו "ראש לבן". כיום נותרה רק קבוצת העופות של חצי הכדור הדרומי, הנקראת בשם הכולל פינגווינים.

דפים מהיומן של גלי
הביאה לדפוס, מיכל י. גורן

משפחה

אף פעם לא חשבתי חזק על הנושא משפחה. מה עושה משפחה, כדי לחיות טוב ביחד? מה תפקידם של ההורים? מה חלקם של הילדים?

היה ברור שנוצרת משפחה, ולא התעמקתי בענין, עד שהתחלתי לשים יותר לב לשיחות בין ההורים (ברשותם כמובן). הם דברו, למשל, על דברים שצריך לקנות לבית. מה אפשר לקנות עכשו ומה אפשר לדחות למועד מאחר יותר. הם שוחחו על בלויים משתפים, על חוגים, על ענינים של יום־יום, שנראו לי תמיד כל־כך ברורים ומובנים מאליהם.

לפני כמה ימים, כשישבנו ליד השלחן, אמרה אמא שהיא היתה רוצה שאנחנו, הילדים, נהיה שתפים יותר במה שקורה בבית ובמשפחה, ואז הרגשתי שגם לי יש יותר חלק במה שמחליטים ועושים בבית שלנו. תמיד היו לי שיחות עם ההורים, אבל פתאם התחלתי להבין שכדי להגות יחד, צריך לסכם דברים? צריך לשבת ולשוחח.

אני חושבת שזה רעיון נפלא לשבת ולדבר על כל מה שקורה במשפחה.

אף פעם לא חשבתי ברצינות, שאמא באה מבית אחד ואבא בא מבית אחר, ולכל אחד מהם יש דעות והשקפות שונות על החיים, על הדרך בה צריך לחיות, ועל העתיד.

עכשו יש לשניהם משפחה אחת, והם צריכים להחליט הרבה דברים יחד.

אני בטוחה שיהיה לי מה להוסיף בענין הזה, כי זה ממש נושא רציני וחשוב.

להתראות בעוד דף,

גלי

עור
מאת לאה נאור

כשאני משתזף
העור שלי מתקלף.
אולי בגלל שתמיד אני שוכח
להתמרח.
כל שעה בשמש
נוסף לי נמש.

אז מה?
אז ככה:
אני נשזף לי,
העור נשרף לי,
בכתף קצת שורף
והגב מתקלף.
לא בריא. אבל כיף.

כמה?
אני לא סופר.
למה?
כל רגע יש יותר.
אבל על הים והחול
אני לא מותר.

הולכים לסכנה
מאת ירדנה הדס

אילן וארז רצו לקראתי. הם מהרו כל־כך עד שנבהלתי.

"מה קרה?" שאלתי.

"הולכים לסכנה," ענו יחד.

עכשו כבר פחדתי ממש.

"איזו סכנה?" גמגמתי.

"הולכים – לסכנה – לאסף – קרשים!" – צעקו יחד, מתנשמים ומתנשפים.

"איפה הסכנה? ובשביל מה הקרשים?"

דאגתי. הדאגה תמיד גדולה יותר, כשלא מבינים.

"החבורה שלנו עושה מדורה הערב, ואנחנו צריכים קרשים. אז אנחנו הולכים לסכנה, לקחת..."

ושניהם הצביעו לעבר המגרש שליד ביתי. רק בשבוע שעבר הקיפו אותו הבנאים בגדר־עץ גבוהה, ותלו עליה שלט מאיר עינים:

"סכנה. כאן בונים."

עכשו הבנתי.

"אבל – סכנה להכנס למגרש. כתוב..."

"אמרנו לך שכתוב. אמרנו לך, שאנחנו הולכים לסכנה." – ענה אילן בלי סבלנות.

גם ארז התעצבן:

"קוראים לזה עכשו 'סכנה'. וכאן בונים. והנה קרשים. ואנחנו עושים מדורה. אז מה את לא מבינה?"

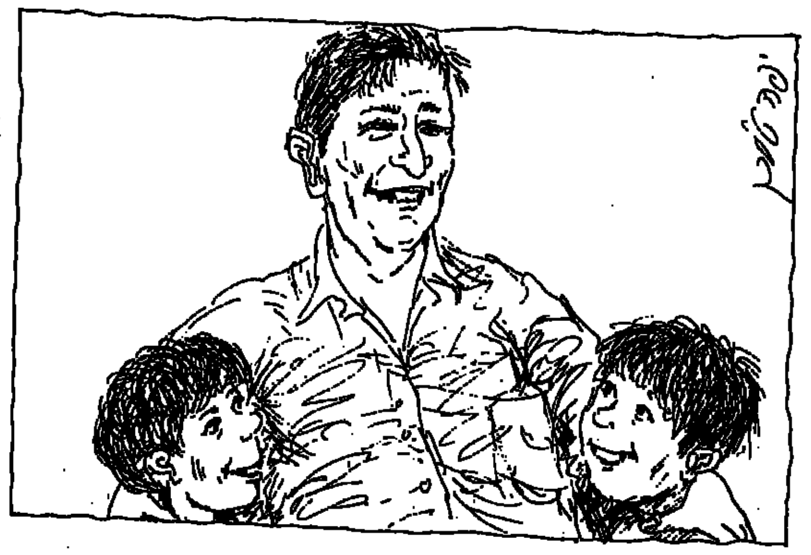

"כן... אבל הקרשים הם של הקבלן," אמרתי, "הוא זקוק להם. ובכלל, המגרש מלא בורות, מסמרים, חוטי ברזל ו..."

אותו רגע הצטרף אלינו הקבלן.

"שמעתי" – אמר בחיוך – "ובאתי."

השנים הביטו בו במבוכה.

"אני הוא אדון סכנה, ואתם רוצים לבקר אצלי," הוסיף בנחת.

"א... אנחנו צריכים קרשים למדורה," – הסמיק אילן.

"אני מבין. ובכן, למה לא תבואו ותבקשו?"

הילדים שתקו.

"הנה. יש כאן ערמה של קרשים קטנים, שאנו יכולים לתרם למדורה שלכם. הביאו סלים מן הבית. בקשו רשות מן ההורים לערך מדורה – וקחו."

"בטח שירשו," צעק ארז. "אבא שלי אפלו יבוא אתנו לצלות תפוחי אדמה."

"וכן בקשו ממנו שיבוא לעזר גם בהעברת הקרשים. תגידו, שאדון סכנה אמר..."

"לאו... באמת, איך קוראים לך?" – שאל אילן במבוכה.

"משה" – ענה האיש בשקט, וחיוך כמו אבא.

אך ארז ואילן כבר היו בדרך הביתה, להביא סלים.

ספרים שכדאי לקרוא
מאת בינה אופק

זוג התאומים תמר ועמר

קרובתי רוזי מאת ג'ראלד דארל, ציור עטיפה: גבי סמלסון, ספרית מעריב.

זהו ספר הרפתקאות על אדם שאמץ לו פיל כחור קרוב־משפחה. האמת היא, שכמדור זה אנחנו רק ממליצים על ספרים, ולי קשה הפעם להמליץ על הספר הזה, שהוא בודאי הרפתקה מקסימה, וזאת בגלל התרגום הכבד, המאלץ, הבלתי שוטף. ציור העטיפה נחמד ומושך. מי שיתגבר על השפה, אולי יצליח להנות.

התאומים ותעלומת הכלבים האבודים מאת סמדר שיר ציורים ועטיפה: כריסטינה פאלדינו־קדמון, ספרית מעריב.

זוג התאומים תמר ועמר כמעקב בלשי אחר הכלבים, ומסביב להרפתקה – החיים שלהם והיחסים ביניהם. ספר יפה, כתוב בשפה נעימה ושוטפת. הציורים פשוט מקסימים. שלוב נדיר של צלום עם איור. על הצירת הזאת עוד נשמע רבות וטובות.

היה יהיה
מאת יבשם עזגד

שווי משקל

קראתם מה שבינה אופק כתבה בשבוע שעבר ב"שלום ילדים"? אתם זוכרים, זה המקרה שבו מדריך־שחיה בוגר השליך בכח ילדה בת תשע מן המים, אל השטח המרצף שעל שפת־הברכה. מן החבטה באבני־השפה נשברה כתפה של הילדה. לקחו אותה לבית־החולים, צלמו וקבעו את היד. הילדה הזאת כבר לא תשחה השנה בברכה. היא גם הפסידה את הקיטנה שנרשמה אליה, וגם כמה בקורים אצל קרובי משפחה המתגוררים בישובים אחרים. בקצור, "הלך" לה החפש הגדול.

עכשו אני בטוח שנזכרתם. ובכן, חשבתי לי קצת על הענין. תארו לכם שבמקום הילדה בת התשע, הייתי אני "חודר" לאזור שבו התנהלו שעורי־השחיה של המדריך. האם הוא היה משליך גם אותי החוצה? ברור שלא היה מעז, ולו רק בשל העבדה שאני כבד ממנו. אבל את הילדה, שמשקלה שליש ממשקלו, הוא "העיף" בלי בעיות.

עצוב מאד שדברים כאלה יכולים להתרחש בימינו. אפשר אולי להתנחם בכך, שבעתיד לא יעלה איש בדעתו "להעיף" ילדים מן הברכה או מכל מקום אחר, רק מפני שהם קלי משקל. בעתיד, למשקלו הממשי של האדם, כל אדם, גדול או קטן, לא תהיה משמעות בכל הנוגע לזכיותיו הבסיסיות.

קצב ההתפתחות הטכנולוגית והמדעית ילך ויגבר בשנים הבאות. הלמודים בבית־הספר, כפי שהם כיום, יהיו חסרי תועלת לחלוטין, פשוט, מפני שהדברים יתישנו עוד לפני שיספיקו ללמד אותם. האנשים שיחיו בעתיד, יהיו חיבים להסתגל במהירות לשנויים. הם יהיו חיבים להמשיך ולגלגל את הגלגל, להמשיך ולהמציא. היכלת להמציא דברים תהיה חיונית, פשוטו כמשמעו, להמשך הקיום האנושי.

והרי אנחנו יודעים, שהתקופה הפוריה ביותר של המח האנושי היא תקופת הילדות. כשהמח צעיר, מח־ילד, הוא מסגל לפעל בצורה היעילה ביותר. כשהוא מתבגר ומזדקן, הוא מאט את קצב הפעילות. עבדה שאתם מסתדרים עם המחשבים בקלות רבה יותר מאשר הוריכם, נכון? בקצור, בעתיד, הקיום האנושי יהיה תלוי ביכלת ההמצאה והשנוי של הילדים. מכיון שכך, ברור שאי־אפשר יהיה להתיחס בעתיד אל ילד כפי שמתנהגים אליו, לפעמים, כאן ועכשו.

בעתיד יקבע המח, ולא הכח. וזכיותיו של אדם צעיר, (נאמר, בן תשע), וקל משקל, (נאמר, שלשים קילוגרם), תהיינה זהות בדיוק לזכיותיו של מדריך־שחיה חסון, בן שלשים וארבע, שמשקלו קרוב למאה קילוגרם. יתרונות גופניים יוכלו לבוא לידי בטוי רק על מגרשי הספורט. בכל שאר המקומות לא תהיה להם משמעות כלשהי.

כשילדה בת תשע תשחה בעתיד בבריכת־שחיה, ותחדר מבלי משים, לאזור שבו מתנהלים שעורי־שחיה, יבקש ממנה המדריך בנימוס לעבור לשחות באזור אחר. למרות ההבדלים ביניהם, יהיו המדריך והילדה שווי־זכיות.

בעתיד יתקים בין בני־האדם שווי־משקל אמתי, שלא יהיה תלוי בממדי גופם ובמשקלם הממשי. את הילדה שנשברה את כתפה זה אולי לא מנחם, אבל אפלו לה לא נותר אלא לצפות לעתיד טוב יותר.